

Audzēkņi atgriežas skolās

Viņa Plūdoņa Kuldīgas vidusskolas 12. klase atkal satikusies!

Alberta Dintera foto

Pēc valdības lēmuma mācības klātienē atsākušas 7.–12. klases. Vairums skolu ievēro rotācijas principu – telpās uzturas tikai konkrētas klases.

Šādas mācības var notikt tajās pašvaldībās, kur katru otrdienu 14 dienu Covid-19 gadījumu skaits uz 100 000 iedzīvotāju nepārsniedz 200. Šo sliekšni pārsniedzot, 12. klasēm stundas skolā varēs notikt divas dienas nedēļā un tikai tajos priekšmetos, kuros jākārt centralizētie eksāmeni.

Kuldīgas novada izglītības nodaļas vadītājas vietniece Lilita Mačtama skaidro, ka 12. klases tāpat kā skolu darbinieki katru nedēļu nodod siekalu testu: „Tā kā pēc epidemioloģiskajiem rādītājiem neesam tik drošs novads, 12. klasēm stundas notiek vienīgi eksāmenu priekšmetos. Skolas darbu organizē labi, ievērojot rotāciju.” Pilsētā, izņemot Kuldīgas Centra vidusskolu (KCV) un Kuldīgas 2. vidusskolas ne-

klātienē klasi, divpadsmitajiem tādas mācības plānotas divas dienas nedēļā. KCV sākotnēji bijusi viena klātienē diena, taču, aptaujājot skolēnus, iespējams, tiks ieviestas atļautās divas.

Alsungas novada izglītības nodaļas vadītāja Undīne Priedoliņa stāsta: „Esam stundas salikuši tā, lai 12. klase klātienē var mācīties četras dienas. Tā kā esam drošā pašvaldība, mācības varam organizēt katru dienu, arī skolēnu testēšana nav vajadzīga. Darbinieki gan to dara katru nedēļu.” Klātienē mācās visi, savukārt 7.–12. klasei vienu dienu notiek attālinātās mācības. Stundas sadalītas vairākos blokos, un tas ļauj ieviest divus pusdienu starpbrīžus. Lai saīsinātu laiku, ko skolēni pavadā maskās, stundas nenotiek ilgāk par 14.00.

„Pricējamies par katru iespēju mācīties klātienē,” saka Skrundas novada izglītības nodaļas vadītāja Inga Fluģrāte. Gan Nīkrāces pamatskolā, gan Skrundas vidusskolā šāds darbs ir atsācies: „Vidusskolā 1.–6. un 12. klase klātienē mācās katru dienu, bet 7.–11. klase – pēc rotācijas principa. Nīkrācē 7., 8. un 9. klase klātienē nāk trīs dienas, mazākās klases – katru dienu.” 12. klasē mācās tikai trīs bērni, un visi nodevuši siekalu testu.

Vecāko klašu audzēkņiem, kuri pēc ilgāka laika atgriezušies skolas solos, zināšanu līmenis esot ļoti atšķirīgs: „Par klātienē mācībām atsauksmes ir dažādas – daļa ir ļoti priecīga, citiem gribas atkal būt mājās un ilgāk pagulēt.”

Elisa Rudzīte

Kuldīgas novadā Covid-19 neatlaižas

No 1. līdz 11. aprīlim Kuldīgas novadā ar kovidu saslimušo skaits pieaudzis par 43, liecina informācija portālā Data.gov.lv.

Mēneša sākumā bija reģistrēti 689 kopš pandēmijas sākuma, un līdz

11. aprīlim skaits pieaudzis līdz 732. Bet 14 dienu saslimšana nokritusies no 113 līdz 57 gadījumiem.

Skrundas novadā šajā laikā atklāti desmit gadījumi. 14 dienu saslimšana 11. aprīlī bija 12 gadījumi.

Vidrošākais ir Alsungas novads, jo pašlaik tur nav konstatēts neviens ar jauno koronavīrusu inficētais. Kopš pandēmijas sākuma konstatēti vien 15 gadījumi.

Alberts Dinters

„Strādīga un atbildīga. Pienākumu vērtē visaugstāk. Darbu izpildīs pat sarežģītos apstākļos.” Tā **Vairu Brūderi** vērtē Viesturs Meļķis. Lasiet Dainas Tāfelbergas sarunu rubrikā *Personība!*

→ 6.–7. lpp.

Palīdziet atrast nozagto traktoru! → 4. lpp.

Ko partijas sola uz vēlēšanām. → 4. lpp.

VELOSEZONA SĀKUSIES! Kur labot riteņus, kā saģērbties, kurb doties? → 8. lpp.

Biedrības un ierobežojumi. → 2. lpp.

→ 5. lpp.

Ko atklāj Pelču vēsture.

Kā tikt galā ar pavasara nogurumu? → 12. lpp.

Piektdien, 16. aprīlī:

- Kāda rosība valda stadionos.
- Skolēnu ZPD panākumi.
- Ķezas ar ceļiem.
- Gudenieku jaunumi.
- Nodokļu atmaksa no VID.

REDZĒJUMS

Atmiņās iegrimt un priecāties

Elisa Rudzīte

Dienā, kad spīd saule, sapņoju par ceļojumiem, lai gan gar ausīm svilpo auksts ziemeļu vējš. Aprīlis un septembris vienmēr bijuši tie mēneši, kad ar vīru dodamies atvaļinājumā uz kādu tālāku valsti. Šogad tas izpaliek, taču es neskumstu.

Runā, ka dzīvot pagātnē un gremdēties atmiņās nav veselīgi, taču pašlaik to daru diezgan bieži. Šis laiks iemācījis: jāpriecājas par to, kas bijis un ir, un jābeidz žēloties par to, kā nav. Tad nu brīvos brīžos paskatos daudzās fotogrāfijas un mūsu ceļojumu video, kas liek skaistos brīžus un izjūtas izdzīvot atkal un atkal. Esmu aizdomājusies, ka ir laiks attīstīt bildes, kādu pielikt arī pie sienas un izveidot taustāmu albumu, lai biežāk pateiktos, ka man bijusi iespēja šo pieredzi izdzīvot.

„Šis laiks ir iemācījis: jāpriecājas par to, kas bijis un ir, un jābeidz žēloties, par to kā nav.”

Kad sākām ceļot intensīvi, respektīvi, vairāk nekā gadu no vietas, ļoti daudz kas mainījās. Pirms tam cietu no regulārām migrēnas lēkmēm, dažkārt tās ilga pat vairākas nedēļas, biju nemitīgā stresā, neizgulējusies. Kad devāties pasaulē, bija daudz neskaidrību un jaunu lietu, bet ne kriptiņas stresa. Migrēna pazuda pilnībā, un arī viss cits pamazām atkāpās. Nesēn lasīju par kādu Amerikas

pētījumu, ka ceļošana palēnina novecošanos. Arī tad, ja tas izdodas tikai divreiz gadā. Tāpat tā mazina stresu, samazina depresijas risku, atmodina radošumu, palielina apmierinātību ar dzīvi un laimes izjūtu.

Manuprāt, nav vajadzīgs pētījums, lai tam noticētu. To visu esmu izjutusi uz savas ādas. Vienalga, vai esi ilgtermiņa ceļotājs vai dodies uz kūrortu atpūsties atvaļinājumā, tas ir pat ļoti vajadzīgi. Es saprotu: ir smagi. Tagad, kad pārvietošanās brīvībā esam ierobežoti un atvaļinājuma plāni ir tikai neskaidra vīzija, tomēr padalīšos ar to, kas mani iepriecina un liek justies kā ceļojumā, nebraucot nekur tālu.

Vai esi kādreiz iedomājies, ka debesis, ko vērojam, ir tās pašas, ko redz cilvēki citās valstīs? Pavēro mākoņus, debesu zilumu vai zvaigžņotus nakti – to pašu tu redzētu, piemēram, Spānijā. Atceries kādu ceļojumu, kad saule sildīja seju vai vējš matus plivināja tik traki, ka aizsedza skatu! Aizver acis un atgriezies tur! Uzcep svētdienas brokastīm kraukšķīgus kruasānus vai plānās pankūkas, atvainojiet, krepes, kādas ēstu Francijā, pagatavo labu espresso un gūsti dienai kārtīgu spērienu, kā to dara itāļi! Ēdiena garšas ir viena no manām mīļākajām lietām ceļojot. Un tas nekas, ka mums nav garu palmu. Vai esi pavērojis, cik garas un slaidas ir piejūras priedes? Priecājies par atmiņām, par vietām, kur būts, un radi atmosfēru pats!

Es zinu – nav viegli, tomēr tur, ārzemēs, noteikti ir kāds, kurš šobrīd domā: „Kaut es varētu būt Latvijā!” Un mēs šeit esam.

TRĪS PAR VIENU

Kā vīrusa dēļ ieviestie ierobežojumi ietekmējuši biedrību darbu?

PASĀKUMU NAV, BET DARBĪBA TURPINĀS

1. Argita Zundovska-Me-diņa, Kuldīgas daudzdzīvokļu ģimeņu biedrības *Šūpulītis* vadītāja:

– Ietekmē tā, ka nevaram ne organizēt pasākumus, ne rīkot kopīgus izbraucienus. Pagājušajā vasarā ierobežojumus atcēla, un pasākumus varējām rīkot, bet atsaucības nebija – negribēja

tos apmeklēt. Vai nu cilvēki bija nobijušies no vīrusa, vai vairāk gribēja pavadīt laiku ģimenes lokā – grūti pateikt. Rudenī bērni zīmēja zīmējumus, un tos apskatīti izlika arēnā *Rīga*. Iepriekš piesakoties, vecāki nāca pēc drēbēm, jo veikali bija slēgti, bet bērni aug, un viņiem tās vajag. Gaidām, kad situācija uzlabosies

un pie biedrības mājas varētu rīkot pavasara talku. Sponsorus turpinām meklēt, un ģimenēm uz Lieldienām un Ziemassvētkiem bija paciņas. Lai arī bez pasākuma, izdalījām vienkārši tāpat. Biedrības ģimenes esam vienā vatsapa grupā, un saziņa savā starpā mums ir.

RAKSTA PROJEKTUS

2. Daniela Reimane, Kuldīgas jauniešu biedrības *Sprādzieni* vadītāja: – Biedrību dibinājām 2019. gada aprīlī, lai paši varētu rakstīt projektus un realizēt savas idejas. Aktīvais

darbs ar jauniešiem ir pilnībā apstājies. Mēģinājām ieviest attālinātas aktivitātes, bet atsaucības nebija pilnīgi nekādas. Tomēr projektus turpinām rakstīt un gatavojamies brīdim, kad ierobe-

žojumu nebūs, varēsim tikties un tos īstenot. Projektiem ir noteikti dažādi termiņi, bet situācijas dēļ ir liela pretimnākšana, un termiņš tiek pagarināts līdz laikam, kad varēs tos realizēt.

PĀRIET UZ TIEŠSAISTI

3. Raivis Jasinskis, biedrības *Snēpelei* vadītājs:

– Mūsu pamatdarbība ir dažādi darbi sabiedrības labā: pasākumu organizēšana, sadarbība ar pagasta pārvaldi. Mērķis – uzlabot pakalpojumus Snēpeles iedzīvotājiem. Rakstām projektus, kuros parādām, kā mēs te patiešām gribam darīt, mēģinām iegūt Eiropas atbalstu, ja tāds tādiem lietai ir piemērots. Mūsu nostāja ir tos rakstīt tāpēc, lai dabūtu naudu nevis tiem mērķiem, kuriem tiek piedāvāts, bet gan tam, ko mēs gribam. Varbūt tāpēc mums iet grūtāk.

Pirms kovidā darbs bija vērstas uz aktivitātēm klātienē. Pagājušajā vasarā rīkojām interešu tikšanās jauniešiem, vides laboratorijas. Citus pasākumus atbalstījām ar apskanošanu. Viens mūsu moto ir celt kvalitāti, lai pasākums, kas notiek laukos, nebūtu jau ar tādu pieņēmumu, ka tur resursi un arī kvalitāte ir mazāka. Kopš ierobežojumi kļuva lielāki, daudzi pasākumi notiek attālināti. Mēs darbību tik daudz vairs nevēršam uz vietējiem, cik cenšamies plašāk uz to, lai iegūtu līdzekļus. Palīdzam radīt un paši radām saturu, ko

piedāvājam tiešsaistē. Tā esam ieguvuši naudu un palielinām aprīkojumu, lai attālinātus pasākumus nodrošinātu labāk. Tāpēc darbība nav apstājusies, bet ir pamainījusi virzienu.

Arī dažas labdarības akcijas esam rīkojuši. Pandēmijas sākumā izplatījām sejas maskas. Ir sākts darbs, lai cilvēkiem, kuriem ar iepirkšanos internetā veicas švakāk, piedāvātu preces iegādāties attālināti. Uz nākotni raugāmies optimistiski un ceram, ka vasarā mazi pasākumi varēs notikt.

Jolanta Hercenberga

MUMS RAKSTA

Aktivizējušies krāpnieciski zvanītāji

Pašlaik Latvijā aktivizējušies divi krāpniecības veidi. Viens – kad zvanītājs uzdodas par kādas iestādes darbinieku, aicinot izpaust personas datus. Otrs – kad cilvēks saņem īsu, neatbildētu zvanu, kura nolūks ir panākt, lai lietotājs atzvana.

Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisija (SPRK) iesaka neatzvanīt uz neatbildētiem zvanieniem no ārvalstīm, ja vien lietotājs šādu zvanu negaida no radniekiem, kolēģiem u.c.; neizpaust privātos datus trešajām personām un ziņot par aizdomī-

giem gadījumiem savam sakaru operatoram. SPRK atgādina, ka zvanam, kas saņemts no Latvijas, valsts kods būs +371, ko var redzēt telefona ekrānā. Latvijā mobilie numuri vienmēr būs astoņu ciparu un sāksies ar ciparu 2, bet fiksētie numuri – ar ciparu 6.

MANUPRĀT

Kopt nekad nav par vēlu

Gaidītais siltums gan Lieldienās gāja secen, tomēr šis tas no iecerētā izdevās, tostarp brauciens uz Remti, kur reiz vien cauri braukts (kilometrus 18 no Saldus Kandavas virzienā). Bija izdomāts apskatīt muižu, izstaigāt parku, piebraukt pie baznīcas. Vējš pa brīžam pūta kā apracis, saulīte tāda paskopa, apkārtnē vēl pelēcīga, parkā vispirms pamanāmi izgāzti celmi, bet... Te nu šķietami nelogišks turpinājums – diena izdevusies! Spriežam, ka atkal viena vieta pamazītēm traušas ārā no anonimitātes (informācija vēsta, ka parka sakārtošana sāka 2018. gada rudenī), ka sakoptība vairs nav tikai durvju priekšas privilēģija. Jā, daudz kas zaudēts, un diez vai vērts atjaunot laču būdu vai moku kambari, bet dižozols noteikti zaļos vēl ilgi, tītiņi, taciņas un celiņi vecā parka daudzajos hektāros atgādina par laikiem, kas radīja Kurzemes ainavai tik raksturīgos muižu parkus. Atceļā caurbraucot Kazdangai, uzmetu skatu turienes atdzīvītajam parkam – auto rindas liecina, ka apmeklētāju ne mazums. Laikam jau atliek vien ik vietai atrast savu kopjamo daļu pašiem un citiem par prieku.

Mārīte Milzere

FOTOKOMENTĀRS

Padomi dārzkopjiem, kā pareizi iesēt sēklas dēstiem. Ieber zemi. Iesēj sēklas. Tad liek virsū kaķi, lai perē.

Lailas Liepiņas teksts un foto

RUNĀ SPECIĀLISTS

Bīstamie skaitļi mūsu galvā: par vecuma diskrimināciju un tās sekām jauniem cilvēkiem

Deniss Hanovs, kultūrpētnieks un kampaņas *Atvērtība ir vērtība* eksperts

Izlasot šo virsrakstu, varētu noņākt neizpratnē par tā atbilstību realitātei. Vecuma diskriminācija taču attiecas uz vecāka gadagājuma cilvēkiem darba tirgū. Kāds tam sakars ar jauniešiem, kuriem viss vēl ir priekšā?

Šoreiz es, kuram drīz apritēs 44 gadi, gribētu mazliet pakavēties atmiņās par to, kā sāku savas darba gaitas. Strādāju daudz un daudzās jomās, ilgi likās, ka man vienmēr būs daudz spēka un enerģijas paveikt visu ko. Bet nemanāmi daba, kas ir katrā no mums kā neredzamais pulkstenis, sāka čukstēt par laiku un spēku robežām, par enerģijas avotu pakāpenisku izsīkumu.

Jaunā pieredze – iepazīt savu darba spēju robežas – var nākt pēkšņi vai arī bez dramatiskiem efektiem, klusi, bet nepārprotami. Šādā pieredzē katrs ir viens pats ar jauno izjūtu – robežu apzināšanos. Bet tad, pēc mirkļa, izejot ārā, publiskajā telpā, momentāni atgriežoties darba tirgū un patērējot kultūrā, apzinies, ka šis mirklis, ja nespēsī to paslēpt vai emocionāli apkarot, var ieilgt un pārtapt par stereotipisku darba devēja, kolēģu un pat radnieku attieksmi, kas veidos jaunus ierobežojumus, pastiprinot dabiskās novecošanas ierobežojumus un palēninājumus, it kā ielūkojoties tajā intīmajā mirklī, kad esi viens ar dabisko, normālo, bet neiemācīto, neizstāstīto novecošanu. Tātad daba un sabiedrība, šķiet, ir savērējušās pret māmām prāta un ķermeņa spējām turpināt strādāt, īstenot idejas, plānus, izmēģināt kaut ko jaunu un vienkārši turpināt izteikt savu es publiskajā telpā.

Protams, nav nekādu savērēstību – viss ir manā galvā, bet arī citu galvā notiek tas, kas var tieši skart mani, – darba izredzes, iespēja ieņemt amatu vai turpināt pašreizējo darbu un saņemt atbilstošu atalgojumu neatkarīgi no tā, vai darbs ir fizisks, zinātniski teorētisks, kabineta vai lauka. Katrs no mums, dzimšanas dienā skaitļus rēķinot, skaitās arī darba tirgū kā resurss, kas mainās, kurš jānovēro un jāvērtē. Tāpēc eidzisms – stereotipisks priekšstats par noteiktam vecumam neiespējamu vai nepiemērotu darba nozari vai profesiju – ir sabiedrības nespēja atbrīvoties no bailēm no neapturama dabas procesa. Mēs visi, arī gados ļoti jauni cilvēki, spēka pilni, esam pakļauti pārmaiņām, par kurām ir svarīgi runāt skaļi un atklāti,

lai pārstātu baidīties no spokiem tumsā. Mēs visi, absolūti visi, kļūstam vecāki, un kā sociālām būtnēm mums ir tiesības īstenot sevi tik ilgi, cik paši spējam. Tāpēc jebkura diskriminācija darba tirgū, balstoties vecumā, top un pastāv cilvēku galvā kā pelēka, bailu piepildīta telpa – iespējams, pašu bailes no pārmaiņām savā ķermenī.

Personīgas bailes var pārtapt par lēmumu kādam no mums liegt būt tādām, kādi esam laikā un telpā, proti, cilvēkam, kas dzīvo un īsteno sevi darbā novecojot. Mums var atņemt iespēju iet tālāk tikai tāpēc, ka darba devēja vai kolēģa bailēm neviens nav nācis palīgā ar skaidrojumu par dabiskās novecošanas neapturamību un par to, ka tiesības jāīsteno bez diskriminācijas.

Kad esam brīvi no vecuma bailēm, tad spējam atrast vecumā daudz gaišu, visai sabiedrībai labu un svarīgu aspektu – darba ņēmēja prasmes, gados akumulēto pieredzi, no kuras veidojas īpaša, unikāla profesionāla intuīcija, kas ir kapitāls gan uzņēmumam, gan sabiedrībai. Vecuma diskriminācija ir cilvēka izstumšana no sabiedrības kopumā, bet šajā procesā zaudētāja ir pati sabiedrība – ar katru cilvēku, kuram liegta iespēja sevi izteikt darba tirgū, mēs zaudējam zināšanas, enerģiju un gatavību piedalīties.

Noslēgumā atgriezīšos pie virsrakstā minētajiem jauniešiem. Ja sabiedrībā nostiprinās cilvēka vērtēšana pēc vecuma stereotipiem, analizējot viņa dotības un ieguldījumu pēc skaitļiem pasē, tad neviens nav pasargāts no tā, ka skaitļi var vērsties pret viņu – jaunu, enerģijas un zināšanu pilnu. Jauns ir relatīvs jēdziens – vienmēr ir kāds jaunāks, enerģiskāks, kas var izstumt, apšaubīt, izslēgt. Eidzisms, tātad vecuma stereotipiskā uztvere, var vērsties arī pret cilvēku, kurš pēkšņi var izrādīties pārāk jauns! Tāpēc solidaritāte ar tiem, kuri dzimuši kādu laiku pirms manis, ir arī iespēja veidot iekļaujošāku, stabilāku un humānāku situāciju darba tirgū, telpā, kurā mēs pavadām lielāko daļu dzīves, kurā realizējam savu patību un dalāmies tajā ar citiem. Rīkoties kopīgi pret vecuma diskrimināciju, iestājoties par vecuma solidaritāti, brīdinot un ceļot trauksmi, ir svarīgi visiem, jo katrs ir pakļauts neizbēgamajam – mūsu patības pārmaiņām laikā.

AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS

Vai esat saskāries ar valsts vai pašvaldības iestāžu dokumentu kārtošanu attālinātā režīmā? Kāda ir jūsu pieredze?

Aija Buka, skolotāja:

– Man pagaidām nav bijusi tāda nepieciešamība, nevaru pat iedomāties, kādi dokumenti man tagad būtu jākārt. Kaut gan biju aizgājusi uz sociālo aģentūru sakārtot pensijas pārrēķinu. Visas anketas uzreiz pie durvīm iekšā saliktas, varēja izvēlēties, kuru vajag, un mierīgi aizpildīt, un iemest kastītē. It kā klātie, bet nesaskāros ne ar vienu cilvēku. Drusku bija neskaidrības ar anketu, nezinu, vai pareizi aizpildīju, un nebija, kam paprasīt. Bet, ja būs kaut kas nepareizi aizpildīts, tad jau, cerams, uz e-pastu atnāks kāda ziņa.

Līga Bilāne, ģimenes ārste:

– Tā uz *sitienu* tagad nevaru atcerēties, vai esmu ko pildījusi vai ne; ja arī esmu, tad nekādas grūtības tas sagādājis man nav. Man jau patīk šobrīd, ka viss ir attālināti, jo nekur nav jāiet un jātērē lieki laiks. Protams, svarīgi, par kādu tēmu un ar ko runā, jo dažreiz labāk ir satikt un izrunāt jautājumus aci pret aci, bet nu ir arī tādi, par kuriem labāk visu risināt pa telefonu. Forši, ka lekcijas darba ietvaros notiek attālināti un nav vairs jābrauc uz Rīgu. Vienkārši apsēdies ar savu kafijas krūzi pie datora un vienmēr esi laikā, un neko nekavē. Tas gan neatrisina jautājumu par biežāku būšanu mājās – tā it kā varētu vien likties, bet tagad darba vairāk, nekā vajag.

Ginta Laizāne, strādā lombarbā:

– Es tikai martā gada deklarāciju iesniedzu, bet to es daru katru gadu. Tur nekādu sarežģītumu, viss skaidri un saprotami. Ar bailēm jau iesniedzu, jo nevar zināt, vai būšu parādā valstij vai tomēr arī kaut kādu naudu saņemšu atpakaļ. Man patiesībā patīk šī sistēma, ka nav jāstaigā pa iestādēm un visu var aizpildīt elektroniski, bet tas droši vien kā kuram. Varētu būt tā, ka aizpildīt anketas un parakstīt dokumentus var gan elektroniski, gan uz vietas, piemēram, tie cilvēki, kuriem internets ir svešs, teiksim, vecāka gadagājuma cilvēki.

Gints Prauliņš, šoferis:

– Es neko neesmu pildījis; ja ko vajag, tad to sieva dara, bet viņa nekad nav sūdzējusies, ka būtu bijusi kādi sarežģījumi. Par dzīvokli maksāju caur internetu, bet tā tas ir bijis vienmēr, nekādas izmaiņas nejutu. Es ar internetu esmu uz *tu*, tāpēc arī tad, ja būtu kas jāpilda, grūtības tas nesagādātu.

Liene Šēniņa, mamma:

– Man ārpus CV sūtīšanas nav bijusi pieredze, bet draudzenei gan. Viņa rakstīja iesniegumu par ģimenes pabalstu un teica, ka to labāk kārtot uz vietas, jo bija vairākas aizķeršanās. Es vēl paspēju šo jautājumu atrisināt klātienē, un man palīdzēja, ja bija kādi jautājumi pildot. Dažreiz pa telefonu tik nelaiņa atbilde, it kā man viss būtu jāzina. Tāpēc man labāk patīk šādas lietas kārtot klātienē tieši tādēļ, ka ir kāds, kas paskaidro. Protams, attālināti kārtojot dokumentus, ir savi plusi un mīnusi, pie plusiem varētu pieskaitīt to, ka nav jāpatērē laiks, ejot uz iestādi, bet to var darīt no mājām.

Krišjānis Tūtāns, vada brīvdienu apartamentus Pāvilostā:

– Ar Valsts ieņēmumu dienestu un Uzņēmumu reģistru ir bijusi darīšana. Priekš dokumentu parakstīšanas vajadzēja telefonā uzinstalēt e-paraksta aplikāciju. Bija grūti ar reģistrāciju, jo vajadzēja parakstīt līgumu, bet attālināti to parakstīt nevarēju, jo man bija jauns dators un uz tā negāja mans karšu lasītājs. Jaunā programma to neatbalstīja, tāpēc teicu, lai atved līgumu uz mājām. Trīs dienu laikā atveda, un viss bija kārtībā, parakstīju fiziski. Muļķīgi tādā ziņā, ka to visu nevarēja darīt attālināti. Uzskatu, ka šāda sistēma ir daudz labāka nekā dokumentu kārtošana uz vietas, jo ietaupās laiks un nekur nav jāiet un jāpierakstās. Ar valsts institūcijām šī attālinātā darbošanās varētu palikt arī turpmāk.

Katrīna Blaua, Elisās Rudzītes foto

IEPRIECA

Bērni labi, grāvis tīrs!

Vairākās dienās šie mazie, čaklie kuldīdznieki lielo grāvi blakus Gaismas ielas namiem iztīrījuši no atkritumiem.

„Liels prieks redzēt, cik mums Kuldīgā ir apzinīgi un jauki bērni!” saka Regīna Reine, stāstot, kā no daudzdzīvokļu mājas loga vērojuši viņus rosāmie laukā.

„Dzīvoju Gaismas ielā netālu no bijušā veikala *Maks*. Tepat ir upīte un tāds kā grāvis. Vienu

dienu pa logu redzu, ka divi kādus astoņus gadus veci puikas grāvī vāc atkritumus. Es nonesu kārumus par tādu labu darbu. Nākamajā dienā bērnu jau bija vairāk, trešajā dienā – pieci. Dikti dūšīgi pastrādāja! Nu grāvis tīrs.”

Lasītājas foto

KĻŪDAS LABOJUMS

Rakstā *Paši atjauno „Ezeriņus”* kļūdaini minēts māju saimnieka uzvārds. Mājas atjauno Uldis Liepiņš ar ģimeni. Autore Daina Tāfelberga lūdz atvainot par sagādātajām neērtībām.

Tirgū jūtams pavasaris

Kuldīgas tirgū sākusies arī augļu koku un krūmu, puķu un citu stādu tirdzniecība, un īpaši daudz ļaužu ir sestdienās.

Ierobežojumu dēļ vietas ierādītas ar lielāku distanci, visiem jālieto sejas maska. Tirgus pārzine Viola Ozola stāsta, ka sarežģītāk esot strādāt paviljonā. Tajā ir 150 m² un drīkst atrasties tikai seši pircēji. Pie ieejas bieži stāvo rinda. Ja pie viena tirgotāja gaida vairāki, pārējie tikmēr ir dīkā. Daži no paviljona izgājuši tirgoties ārā. Pēdējā laikā piedrotojos gados jauni cilvēki, kuri sortimentu papildina ar diedzētiem graudiem, salātiem un iepriekš te nebijušiem mājražojumiem.

Andris Bērziņš no Rendas

Alksnīšiem pārdod mikrozaļumus: „Ar sievu Gundegu šogad sākām diedzēt sēklas, audzējam lociņus. Pagājušajā gadā tirgojām sēnes, ogas, dārzeņus. Par kovidu man ir dusmas: kaut kāds ārprāts tiek radīts – nepamatoti ierobežojumi.”

Aivars Litkins no Pelču *Jaunolārājiem* ģimenes uzņēmumā *Mārtiņa puķes* izaudzētos stādus tirgo gadus četrdesmit un uzskata, ka vīruss to neietekmē, tomēr ar peļņas kritumu esot jārēķinās: „Tiem, kuriem darbs ir apgrūtināts ierobežojumu dēļ, naudas ir mazāk. Cena stādiem par 5–7% palielinājusies, jo pieaugusi arī kūdrai, sēklām un citiem izejmateriāliem. Laiks šopavasār vēss – cilvēki vēl nerosās. Bet pamazām.

Mums vēl ir tirdzniecības vieta pretim veikalam *Maxima*, pie būvmateriālu veikala *Kurši* un arī *Skrundā*.”

Ēriks Valkovskis jau 45 gadus tirgo Egļu ielā piemājas siltumnīcā izaudzētos stādus un vīruss dēļ apgrūtinājumus neizjūt: „Viss ir, kā ierasti. Cilvēki pērk, jo grib izaudzēt paši savus tomātiņus.”

Irēna Ābolte no Priedaines stāsta, ka cilvēki pērk salātu un uz balkona audzējamo tomātu stādus: „Citādi, ja ziemā veikala tomātu apēd ar aizvērtām acīm, īsti nevar saprast, ko ēdis. Paša izaudzētajam pavisam cita garša un smarža!”

Jolantas Hercenbergas teksts un foto

Irēna Ābolte no Priedaines tirgo salātu stādus, ko cilvēki labprāt pērkot.

Nozog traktorū

Rumbas pagasta Mežvaldes apkaimē pirmdienas rītā uzņēmuma *Sylviger* darbinieki konstatējuši, ka nozagts sarkans traktors *Belarus*.

„Ar mežizstrādi darbojamies visā Kurzemē. Ar nozagto traktorū no meža tika izvākti koki,” saka uzņēmuma valdes loceklis Antons Tilka. Viņš aicina ikvienu, kuram ir kāda informācija, zvanīt pa tālr. 28281400.

Inta Jansone, Antona Tilka arhīva foto

Skolēni vasarā varēs strādāt

Līdz 23. aprīlim Nodarbinātības valsts aģentūras (NVA) filiāles pieņem darba devēju pieteikumus skolēnu darbam šovasar.

Pieteikumu, darba vietu sarakstu un pienākumu aprakstu var iesniegt klātienē, nogādāt pa pastu vai sūtīt e-pastā, ja dokumenti parakstīti ar elektronisko parakstu. Filiāļu kontakti: www.nva.gov.lv.

Aģentūra atgādina, ka skolēni nedrīkst strādāt tādus darbus, kas saistīti ar paaugstinātu risku viņu drošībai, veselībai, tikumībai un attīstībai. Darba devēju pienākums ir garantēt, ka tiek ievērotas epidemioloģiskās prasības un lietoti individuālie aizsardzības līdzekļi Covid-19 novēršanai.

Darba devējs skolēna algošanai saņems dotāciju – 50% no minimālās mēnešalgas. Ja strādās skolēns ar invaliditāti, dotācija būs minimālā alga. NVA maksās par obligāto veselības pārbaudi skolēnam, apdrošinās viņu pret nelaimes gadījumiem darba vietā, maksās arī darba vadītājam.

Savukārt darba devējam jānodrošina līdzfinansējums algai, nodokļu samaksa un kompensācija par neizmanto to atvaļinājumu. Skolēna mēneša atalgojumam par pilnu darba laiku jābūt vismaz minimālajai algai – 500 eiro pirms nodokļu nomaksas.

NVA plāno 6938 skolēnus no 15 līdz 20 gadiem (ieskaitot) nodarbināt no 1. jūnija līdz 31. augustam, tomēr var būt izmaiņas, ja epidemioloģiskā situācija nebūs labvēlīga.

Jana Sūruma

PAŠVALDĪBU VĒLĒŠANAS

Ko mums sola šoreiz?

Sešas uz Kuldīgas novada domi pretendējošās partijas nupat Centrālajā vēlēšanu komisijā iesniegušas savas programmas.

Atšķirībā no tām, ko partijas raksta pirms balsošanas par Saeimu, lasīt priekšvēlēšanu solījumus pašvaldībās ir interesantāk, jo visa dzīve notiek tuvāk, tekstos minētais nav svešs. Cita lieta – cik solījumi ir reāli.

Februārī un martā *Kurzemieks* stāstīja, kā izdevies īstenot pirms četriem gadiem solīto, un to arī katrs vēlētajš pats var apdomāt un ko secināt, jo, kā saka: „Skaties uz maniem darbiem, neklausies manos vārdos!”

AR DAŽĀDĀM UZRUNĀM

Tāpat sešas programmas, un jau sākumā – dažādi moto un saukļi. *Latvijas attīstībai* (LA): „Latvija nav tikai Rīga!” *Kuldīgas novadam* (KN): „Ikviens ir svarīgs apvienotajā Alsungas, Skrundas un Kuldīgas novadā.” *Zaļo un Zemnieku savienībai* (ZZS): „Iedzīvotāju labklājība – prioritāte un izaicinājums jaunajam Kuldīgas novadam.” *Nacionālā apvienība* (NA): „Tev mūžam dzīvot, Latvija, /Tu Tēvzeme mums, Dieva dota.” (Vilis Plūdons.) Mazāk liriski ir Jaunās konservatīvās partijas (JKP) un KP LV ievadtekstos.

VALDOŠAJIEM KONKRĒTĪBAS VAIRĀK

Konkrētākas programmas, kurās minēti izmērāmi lielumi, nosauktas vietas, kur vajadzīgi uzlabojumi, minētas konkrētas projektu vai konkursu programmas, ir tām partijām, kuru pārstāvji jau līdz šim bijuši novada domē ievēlēti. Tas arī saprotams: viņiem, pirmkārt, ir vairāk informācijas, otrkārt, viņi sola turpināt jau iesāktos.

Viskonkrētākā ir līdzšinējās domes priekšsēdes Ingas Bērziņas vadītās partijas KN programma. Piemēram, teikts, ka tiks remontēti stadioni Alsungā, Skrundā, Kuldīgā, nosauktas ielas, kuras tiks atjaunotas Kuldīgā, pateikts, cik jauniešiem ik vasaru būs prakses

vietas pie uzņēmējiem (230), ka katram vidusskolēnam būs planšetdators, ka tiks laboti 100 km pagastu ceļu.

Bet arī NA un ZZS programmā minētas konkrētas ieceres. NA sola atbalstīt 200 eiro pabalstu par bērnu piedzimšanu, konkrētus tradicionālos kultūras pasākumus, Kuldīgas Mākslas un humanitāro zinību vidusskolas attīstību. ZZS sola gājēju un velobraucēju joslu no Kuldīgas uz Mežvaldi un Priedaini, veidot diennakts krīzes centru utt.

KO PIESAUC VISAS PARTIJAS

NA, JKP, LA, KP LV un KN programmā minēts, cik ļoti svarīgs ir Kuldīgas Tehnoloģiju un tūrisma tehnikums, ka tas noteikti visādos veidos tiks atbalstīts.

KN, NA, JKP, LA uzsver, ka būtiska ir slimnīcas pastāvēšana, tas, lai tur būtu labāki pakalpojumi un tiktu ieviesti jauni, lai feldšerpunkti atrastos tuvāk dzīvesvietai.

Nemot vērā suitu sīvo pretestību šai reformai, kurā Alsungas novads tiek apvienots ar Skrundas un Kuldīgas, nonākot atpakaļ bijušā Kuldīgas rajona ietvarā, visas sešas partijas sola atbalstīt tradicionālās kultūras saglabāšanu, JKP apņemas stiprināt piederību konkrētai vietai un etniskai grupai, ar ko acīmredzot domāti suiti. Bet KP LV raksta konkrēti: šī partija ir par suitu kultūrtelpas attīstību.

Savukārt LA ar savu saukli, ka Latvija ir arī ārpus Rīgas, par reformu izsakās pozitīvi, jo tā „iezīmē jauna attīstības izrāviena iespējas novados”. Partija, kuras saraksta galvgalī ir Skrundas novada domes priekšsēde Loreta Robežniece, sola no trīs pašvaldībām pārņemt labāko, turpināt iesāktos sadarbībā ar biedrībām un iedzīvotāju grupām, sola arī uzlabot ceļus un ielas. Sadarbībā ar Aizsardzības ministriju grib izveidot jaunu profesionālo vidusskolu.

DZĪVOKĻI, TRANSPORTS, CEĻI

Vairākas partijas min Kuldīgas samil-

zušo problēmu, proti, dzīvokļu trūkumu. ZZS uzsver – svarīgi ir mājokļi jauniešiem speciālistiem. KP LV sola Ekonomikas ministrijas programmā atrast naudu daudzdzīvokļu īres namu būvniecībai. Arī KN sola mūsdienīgu dzīvojamo ēku jauniešiem speciālistiem.

Sabiedriskā transporta sistēmas maiņu sola JKP – tas nozīmēot pasažieru ērtības, videi draudzīgus pārvadājumus, visu apdzīvoto vietu sasniedzamību. ZZS akcentē ceļu remontu, jo svarīga ir cilvēku mobilitāte un ikdienas pakalpojumi pagastos.

KP LV un JKP problēmu saskaņotāji darziņu infrastruktūrā – tā esot jāsakārto, arī bijušās dārzkopības teritorijas vajagot labiekārtot. LA, NA un KP LV uzlabos drošību, īpašs ir uzsvars uz videonovērošanas pilnveidi.

Pēdējo aktualitāti – dalību konkursā par Eiropas kultūras galvaspilsētas statusu – programmā iekļāvušas vien NA un KN.

UZSVĒR ATKLĀTĪBU, ĶERSIES KLĀT AR AUDITU

Lai arī pēdējā sasaukumā Kuldīgas novada domē izteiktas pozīcijas un opozīcijas nebija, vēlēšanu laiks dara savu. Opozīcijas statusā NA tāpat kā iepriekš akcentē atklātu un katram iedzīvotājam pieejamu pārvaldi, sabiedrības līdzdalību lēmumu pieņemšanā.

Tagad arī JKP saka: mērķis ir godīga, uz iedzīvotājiem vērsta pārvalde, kuras pamatā ir pilnīga atklātība, skaidri un motivēti lēmumi. Tā sola izskaust nesaimniecisku rīcību ar budžetu.

Gan NA, gan KP LV sola auditu domē, tās iestādēs un kapitālsabiedrībās. ZZS panāksot, ka tiek pārskatīta kapitālsabiedrību pakalpojumu cena. KP LV optimizēs amatpersonu un darbinieku skaitu, vairāk tērēs Eiropas, nevis novada iedzīvotāju naudu un sola pārtraukt gadiem ilgu praksi, kad darbs būvniecības un infrastruktūras objektos esot pavisam.

Daiga Bitīniece

Novada jaunākajam pagastam – 30

Nākamēnes Pelču pagastam apritēs 30. gadskārta, bet gatavošanās sākusies krietni iepriekš, un ikviens iedzīvotājs aicināts dalīties ar atmiņām un fotoattēliem, kas tapuši trijos gadu desmitos.

Ar vēstures elpu

Pašreizējo nosaukumu šī vieta ieguvusi 1991. gada 2. maijā, kad Ievkalnu ciems pārdēvēts par Pelču pagastu. Nosaukums esot cēlies no vārda *pelces*, jo apkārtnē ir bagāta ar ūdeņiem, avotiem un mitrainēm.

Tomēr dzīves ritējums šeit meklējams krietni senāk, un tas pilns ar interesantiem faktiem. 1280. gadā Andreass Knorre esot saņēmis lēņa tiesības uz Pelču muižu, tomēr pastāvēt iespēja, ka dokuments varētu būt viltots. Pirms 1. pasaules kara te darbojies spirta brūzis un dzirnavas. Kaltiķu ķieģeļnīca ražojusi ķieģeļus arī pēc 2. pasaules kara un darbojusies līdz 1974. gadam.

Viens no svarīgākajiem objektiem ir pils. Iesākumā firsta Līvena pils bijusi neliela vienkārša mūra ēka. Līvens ar šādu senču mantojumu nav bijis mierā un būvējis jaunu. Kokmateriāli cirsti Snēpeles mežā un ilgi glabājušies speciāli šim nolūkam uzceltā šķūnī. Pils bruņinieku stilā celta trīs gadus, sienās iemūrēti ķieģeļi, kas tapuši Kaltiķu ceplī. Savukārt apšuvei tie vesti no Vācijas, un katrs bijis ietīts zīdparīrā. Dārzniekiem

uzdots veidot parku, stādot tajā dažādus no ārzemēm vestus kokus, piemēram, kalnu kļavu, Sibīrijas baltegles, Veimuta priedi, balzama apses, zilo duglāziju, pelēko valriekstu u.c.

No 1946. līdz 1991. gadam pastāvējis Ievkalnu ciems. Teritorija veidojusies kā daļa no Kurmāles un Kuldīgas pagasta, un tajā ietilpis Ventas kreisais krasts līdz Kuldīgai. Reljefu veido pret Ventas ieleju vērstās Rietumkurzemes augstienes nogāze, kur zem plānas virskārtas atrodams slokšņu māls. Kaltiķu mālu atradni izmantoja ķieģeļnīca.

1949. gadā izveidoti četri kolhozi, pēc gada tos apvienojot, palikuši divi – *Komunārs* un *Raiņa* vārdā nosauktais, kas *Komunāram* pievienots 1972. gadā. Savulaik te bija Kuldīgas gaļas kombināta palīgsaimniecības daļa (1967). Uzcelts radio un televīzijas retranslācijas stacijas tornis. Bijis arī Kurmāles bērnnunams, Kurmāles astoņgadīgā skola, feldšeru un vecmāšu punkts, sociālās nodrošināšanas pansionāts *Venta*. Baznīcas pagastā nav. Te uzņemti fragmenti vairākām filmām, kā *Nāve zem buras*, *Ceplis*, *Cilvēki dārzā*, Krievijas mākslas filmai *Krasts*. Pelčos darbojas zivju audzētava. Mūsdienās pagasts aizņem 57 km².

1930. gads. Siena vezuma kraušana Bērzkalnos.

60. gadi. Kaltiķu ķieģeļu ceplā strādnieces Rozālija Veršūna un Emma Zalkovska.

Kuldīgas raidstacija ar visaugstāko radiotorni Latvijā sāka būvēt 1933. gada beigās. Tā atklāta 1934. gada 21. decembrī, un satiksmes ministrs Einbergs sagaidīts ar godavārtiem pie Ventas tilta. Būve izmaksājusi 400 000 latu.

Lašus slauc Staņislava Kudiņa un Ilga Lagzdiņa. 1972. gads.

„Kur ievas? Kur kalni?”

Tā savās atmiņās bibliotekāre Aijai Kņazei sacījis kāds vietējais, kurš uz dzīvi šurp pārcēlies pirms 30 gadiem, priecājies, ka pagastam dots tik skanīgs vārds Ievkalni, bet beigās izrādījies, ka nav ne kalnu, ne daudz ievu. Visu pagājušo mēnesi bibliotekāre ierakstījusi iedzīvotāju stāstus, lai par godu gadskārtai taptu atmiņu krājums.

SARUNAS PA TELEFONU

„Pagastam šogad 30, bet tā vēsturi veido ikkatrs no mums, kurš tajā dzīvo un strādā. Radās ideja aicināt dalīties ar atmiņu stāstiem par vietām, notikumiem, cilvēkiem, arī atgadījumiem,” saka bibliotekāre A.Kņaze. „Nebija viegli, jo ierobežojumu dēļ bibliotēkā drīkst uzturēties 15 minūtes, lai apmainītu grāmatas. Izdomāju, ka sarunas notiks pa telefonu. Pirms tam cilvēkus uzrunāju, vai viņi ir ar mieru pastāstīt savu stāstu. Sarunas ierakstīju, un vienas ilgums vidēji bija 15 minūtes. Dažreiz ar tām bija par maz, tāpēc vienojāmies par citu laiku, kad atkal varam sarunu turpināt.”

DZĪVĀ VALODA IR VĒRTĪBA

Bibliotekāre, piedaloties vairākās sarunās platformā *Zoom*, secinājusi, ka dzīvā valoda un dzīvā atmiņa ir pati galvenā, jo sarunās cilvēks atklājas. Visiem nav dotību sacīto uzlikt

Jaunākajam pelčeniekam, kurš dalījies atmiņās, ir septiņi gadi, vecākajam – 89. Stāsti gan aizkustinājuši līdz asarām, gan likuši gardi smieties.

uz papīra. Mēneša laikā ierakstītas desmit sarunas.

„Bet tas ir tikai piliens jūrā! Darbs tikai sācies. Ļoti gaidu brīdi, kad tiks noņemti aizliegumi un varēšu pie cilvēkiem doties uzklaut atmiņu stāstus, piemēram, pie kultūras darbinieces Noras Lagzdiņas. Pelču novadnieku dzīve ir tik bagāta, tik ārkārtīgi saistoša!” secinājusi A.Kņaze. „Paldies visiem bijušajiem kultūras darbiniekiem un bibliotekāriem, jo, manuprāt, pagastā nav neviena, kurš nezinātu ko pastāstīt par Pelču pili. Un tas ir tieši šo darbinieku nopelns. Vēl vēlos pabūt lauku mājās, kur dzīvo stipras dzimtas – trīs, četrās vai pat piecās paaudzēs.”

Jaunākajam pelčeniekam, kurš dalījies atmiņās, ir septiņi gadi, vecākajam – 89. Bibliotekāre atzīst: stāsti gan aizkustinājuši līdz asarām, gan likuši gardi smieties.

GRIB GRĀMATIŅU UN IZSTĀDI

„Viens no aizkustinošajiem stāstiem ir par tēvu, kurš dēliem iestādījis divas egles. Abi ir ārzemēs, un tēvs ik pa laikam sūta bildes, lai redzētu, cik lielas viņu egles paaugušās.

Es visu laiku domāju, ka sniegpulkstenītes pils parkā *atnākušas*

pašas, bet nē – ciemā kāda sieviete tās savākusi pļavās, mežos un sastādījusi parkā. Un tagad tā vien šķiet: katram stūrītim pagastā ir kādas atmiņas.

90. gados, kad bija lielā krīze, teju katram pelčeniekam bijusi viena vai divas gotiņas. Nav bijis tik daudz ganību, un govīs bieži vien ganījušās pils parkā, bet par to ārkārtīgi dumīgs bijis pagasta vadītājs. Viņš katru govī pazinis un vietējās saimnieces rājis. Pats arī ņēmis rokās izkapti un gājis parkā zāli pļaut, lai govīs tur neganītos.

Tāpat 90. gados, kad bijis sausais likums, kādos svētkos gudri izdomāts: stiprāku dziru visi vienlaikus pacēlušī kafijas krūzītēs. Kāda kundze atzinās, ka 30 gadi paskrējuši kā viens mirklis. Te esot skaista daba, gaiss tīrāks un labāks – uz pilsētu viņa nedotos neparko. Pēc stāstiem var noprast, ka pelčenieki visos laikos bijuši strādīgi, bet ir pratuši arī atpūsties.”

Bibliotekāres mērķis: stāstu fragmentus ierakstīt un atskaņot pagasta gadskārtas svētkos. „Vēlētos izveidot atmiņu krājumu vai grāmatīņu. Arī izstādi, jo cilvēki nes fotogrāfijas. Tās var nogādāt arī kultūras organizatorei Baibai Mežiņai,” mudina A.Kņaze.

Dāvanā – ģerbonis

Sasniedzot 30. gadadienu, arī Pelču pagasts varēs lepoties ar savu ģerboni.

Teju trīs gadus pārvaldes vadītāja ir Kristiāna Vizbule, un viņa saka: „Ja jānosauc trīs lielākie darbi šajā laikā, viens noteikti ir rotaļu laukums, ko izdevās iekārtot programmas *LEADER* projektā un ar Kuldīgas attīstības aģentūras atbalstu. Vēl tā ir Avotu ielas asfaltēšana un apgaismojums Ābeļciemā, kas gan vēl nav izbūvēts pilnībā, jo dažas laternas vēl jāierīko. Šie darbi parāda to, cik plaši jāspēj strādāt un iedzīvotājiem uzlabot vidi.”

Šogad lielais darbs ir labiekārtot autobusu pieturu Pelču centrā, jo tā ir novecojusi un nav nojumes, kur patverties. Pieturvietā ir *Latvijas Valsts ceļu* pārziņā, bet uzlabojumi tiek meklēti kopā. „Iedzīvotājiem jau nav svarīgi, kas to apsaimnieko, vajag, lai būtu ērti un droši nokļūt uz pilsētu un atpakaļ,” saka K. Vizbule.

Par maijā gaidāmo Pelču gadskārtu vadītāja stāsta: „30 gadi man liekas ļoti maz, salīdzinot ar citiem pagastiem. Tas skaidrojams ar to, ka pirms tam bijām Kurmāles pagasta daļa. Piedaloties sporta spēlēs, sapratām, ka Pelčiem nav sava ģerboņa un ka Kuldīgas novadā esam vienīgais no 13 pagastiem, kam tāda nav. Tāpēc esam nolēmuši 30. dzimšanas dienā pagastam svētkos dāvināt ģerboni, ko mums palīdz izstrādāt heraldikas mākslinieks Edgars Sims.

Tradīciju un vērtību apzināšanās ir ļoti svarīga, lai mēs izprastu un veidotu sava pagasta identitāti. Svarīgi jau ir ne tikai darbi, kas jāpaveic attīstības ziņā, bet arī sajūta, kas mums rodas, šeit dzīvojot. Izskatās, ka lieli svētki ar iedzīvotājiem un viesiem nebūs iespējami, bet strādājām pie tā, lai svētku izjūta netiktu nozagta un pagastu labāk iepazītu visi. Dzīvojam ļoti skaistā vietā – reizi pa reizei ir labi, ja kāds mums to atgādina.”

Šodiena jāizdzīvo pēc iespējas labāk

„Aizgājušo novērtēju, bet to tā īpaši neuzsveru – ja kādas durvis aizvērušās, tad tas posms ir nodzīvots, un jāizdzīvo nākamais. Un tāpat pēc iespējas labāk,” saka snēpelniece, Kurzemes plānošanas reģiona sabiedriskā transporta nodaļas vadītāja VAIRA BRŪDERE.

Esat strādājusi vadošos amatos, pat pie visa kādreizējā Kuldīgas rajona stūres bijāt. Vai karjeras ceļš bijis tāds mērķtiecīgs?

Karjierism laikam nav mana rakstura iezīme – tā vienkārti dzīve ievirzījusi. Esmu dzimuši 1955. gadā Snēpeles pagastā, kas tolaik neapņēma saucās Sudrabkalnu ciems. Bērībā biju ļoti nerātņa. Mamma un auklītes par mani varēja teikt kā filmā *Emīla nedarbi*: „Tādu bērnu manas acis nav redzējušas...” Mamma stāda sīpolus – es eju aiz muguras un visus izrauju. Tas mazākais. Auklītēm bija mani jāklausa. Par visām tām palaidnībām pat stāstīt nevar. Varbūt tāpēc ģimenē esmu vienīgais bērns – vecāki vairs neriskēja (smejas). Septiņus gadus, kad sāku iet skolā, sākās izmaiņas. Mācījies Snēpeles vidusskolā pie izcilēm skolotājām. Kātrs bija personība un autoritāte! Mūsu ģimenē skolotāja rīcība nekad pat netika apspriesta. Visus pamatskolas gadus biju teicamniece, tikai vienreiz man ielika četrinieku, jo diktātā *nav* biju uzrakstījusi ar *u nau*. To es šausmīgi pārdzīvoju. Tad vidusskolu Snēpelē likvidēja, un mācīties es aizgāju uz Rīgu.

„Naudu izklapatot jau nav māka – svarīgi, kur to vislabāk ieguldīt.”

Vai tāpēc, ka galvaspilsētā skolas liekas prestižākas?

Nē. Rīgā bija radnieki, pie kuriem varēju dzīvot. Viņi arī to vēlējas. Mācījies Rīgas 55. vidusskolā, ko tagad sauc par hokeja skolu. Uz Kuldīgu būtu bijis ik dienu jābraukā, un istabu skolniecei pilsētā nebija viegli atrast. Vēl noteicošs faktors bija tas, ka man ļoti patika spēlēt teātri. Snēpelē uzvedām *Maiju un Paiju*, *Sīnu ciema zēnus*. Iestājās Rīgas pionieru pils teātra pulciņš. Bet vasarās braucu uz mājām un strādāju visus lauku darbus, kas jā dara: tā bija ravēšana, slaukšana, govienu ganīšana un slaukšana. Tad nevienam prātā neienāca runāt pretī, ka bērns pie darba liek. Tās siena balles taču diezgan smagas. Tagad varu teikt, ka tas bija skaists laiks.

Vai tas virzīja studēt kādu lauksaimniecības nozari?

Pabeidzu vidusskolu, un ļoti gribēju iet uz masu pašukumu režisoriem. Bet tajā gadā tos neuzņēma – tolaik uzņēma tikai ik pa diviem. Mājās pateicu, ka to gadu palikšu

Rīgā, strādāšu skolā – tur vajadzēja fizikas laboranti. Bet mamma nepiekrīta. Teica: vai nu lai eju mācīties, vai braucu mājās strādāt. Negribēju vairs smagos lauku darbus darīt, bet bez izglītības neko citu man nepiedāvāja.

Daudzas meitenes no klases aizgāja uz Medicīnas institūtu. Tur es noteikti negribēju – man pietika ar ekskursiju Anatomijas muzejā atvērto durvju dienā. Kur tad lai mācās? Patika dārkopība – varētu uz agronomiem. Patika čest gatavot, tātad pārtikas tehnoloģija. Un atkal mamma ieteica, lai eju mācīties par lopu ārstu. Ulmaņlaikos pagastā cienījami bijuši trīs cilvēki: mācītājs, pagasta vecākais un lopu ārsts. 70. gadu beigās par tādiem ulmaņlaikiem jau nerunāja – domāju, ko tā mamma tur stāsta. Tomēr aizgāju uz Jelgavas Lauksaimniecības akadēmiju mācīties veterinārijū. Tur bija arī iespēja papildus mācīties Sabiedrisko profesiju fakultātē par dramatiskā kolektīva vadītāju. Tā ieguvu divus diplomus: veterinārārstes un masu režisores.

Bērībā nerātņā Vaira vēlāk mammai paklausīja?

Sākumā jau domāju, ka to gadu pamācīšos akadēmijā un iešu atpakaļ uz Rīgu stāties konservatorijā. Bet Jelgavā izveidojās tik interesanta studentu dzīve: piedalījies dramatiskajā kolektīvā, arī studijas abas fakultātes tīri labi patika un padāvās. Tad jau neviens nedomāja, kā būs pēc beigšanas.

Un kā tad bija?

Bija jānāk atpakaļ, jo Snēpele iedeva stipendiju. Trīs gadi obligāti šeit jānostrādā. Arī akadēmijā laimējās ar ļoti labiem pasniedzējiem. Diemžēl neviens vairs nav starp dzīvajiem, tomēr teiktais palicis atmiņā. Tagad, kad sākās šī pandēmija, atcerējos profesoru Maneviču. Viņš bija pārdzīvojis Otro pasaules karu, ārstējis smagi slimos. Studentiem teica: kas redzējis pandēmiju, mūžam to neaizmirsīs. Manuprāt, šobrīd to uztveram pārāk viegli. Varbūt tāpēc, ka mēs jau īsti nezinām, kā ir patiesībā. Esam neskaidri, šobrīd to uztveram pārāk viegli. Varbūt tāpēc, ka mēs jau īsti nezinām, kā ir patiesībā. Esam neskaidri, šobrīd to uztveram pārāk viegli. Varbūt tāpēc, ka mēs jau īsti nezinām, kā ir patiesībā. Esam neskaidri, šobrīd to uztveram pārāk viegli.

Vai pēc trim obligātajiem gadiem nebija vēlmes pēc plašākiem ūdeņiem?

Tad jau biju apprecējusi, pie-

dzima meitas, iesākts darbs ne tikai kolhozā, bet arī privātajā saimniecībā. Kur nu vairs skriet? Bija gan aicinājumi, taču es nebiju Komunistiskajā partijā. Varēju arī bez tā papildināt izglītību dažādos vadības un veterinārijasursos, bet, ja tāpēc jāstājas partijā, tad atteicos. Man nepatika cilvēki, kas partijas biedra karti vērtēja augstāk par izglītību. Man svarīgi, lai novērtē zināšanas.

„Mamma un auklītes par mani varēja teikt tā kā filmā „Emīla nedarbi”: „Tādu bērnu manas acis nav redzējušas...””

Tomēr nonācāt vadībā.

Veterinārija tolaik bija ļoti smags darbs. Tā nebija divāna sunīšu un kaķiņu ārstēšana. Lopi slimoja, medikamenti nebija pieejami kā tagad. Nekādas klīnikas, kā akadēmijā mācīja. Dažreiz lopiņš jāārstē klajā laukā, dubļos un lietū. Ne jau tikai veterinārārstiem, arī lopkopjiem, slaucējām, mehanizatoriem tā laika darbs atņēma veselību. Kad guvu smagu mugurkaula traumu un nonācu slimnīcā, sapratu, ka veterinārija atgriezies vairs nevarēšu.

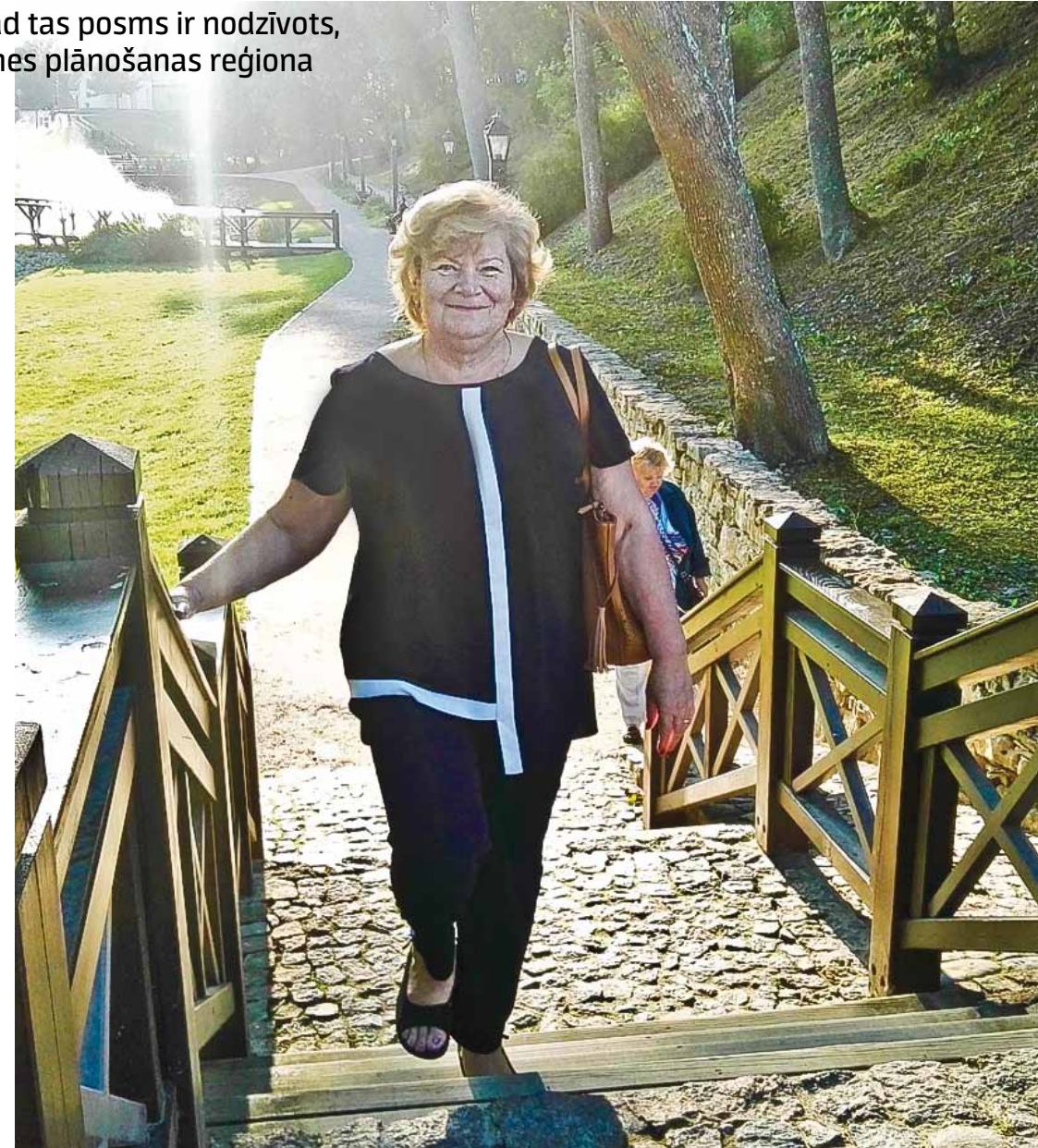
Tad mani ievēlēja par kolhoza *Snēpele* vadītāju. Nostrādāju īsu brīdi, jo nāca pārmaiņas, privāti zācija. Zemi atdeva mantiniekiem, savu daļu saņēma pašu biedri – kā jau tolaik visā Latvijā.

Nāca pirmās rajona padomes vēlēšanas 1994. gadā. Mani uzaicināja tadā Tautsaimnieku apvienības sarakstā. Vai tad man grūti, ja reiz aicina? Es tur biju kā Sniegbaltīte starp rūķiņiem: desmit vīri un es. Otrs bija Tautas frontes saraksts. No viņiem padomē iekļuva divi, no mūsējiem – deviņi.

Uzvarēja tautsaimniecība, nevis politika?

Mums bija raibs saraksts – dažādu nozaru pārstāvji, arī skolotāji. Jāni Kalviņu ievēlēja par priekšsēdētāju, mani – par vietnieci. Pirmā diena bija šausmīga – es taču neko nezinaju! Ienāca kabinetā Veltiņa (sekretāre Velta Kārklīņa – aut.), mierināja, ka būsot viss labi, un nolika priekšā kaudzi ar mapēm. Neviens mani, kaut kādu laucinieci, tur negaidīja atplestām rokām.

Sākums tiešām bija grūts, pārmaiņas kolektīvā to gaisu darīja saspringtu. Iestrādājāmie, un ta-

Vaira Brūdere: „Pagātni mainīt nevaram, nākotni nezinām, tāpēc dzīvosim šodienai. Protams, bez sapņiem un lieliem vai maziem plāniem arī nevar.”

Vaira (no kreisās) ar Lauksaimniecības akadēmijas studentiem Maskavā braucienā pa latviešu 43. gvardes divīzijas cīņu vietām. 1972. gads.

Konkursa Mis Kuldīga žūrija ar kolēģi Edgaru Zalānu 90. gadu beigās.

Par skaistu, novadu stiprinošu tradīciju Vaira Brūdere atzīst konkursu *Sakoptākais pagasts*. Žel, ka tāds vairs netiek rīkots. Attēlā – ar laidenieku Aivaru Rudzrogu un skrudenieku Viesturu Melķi.

gad varu teikt, ka tur bija brīnišķīgi kolēģi. Kad Kalviņu ievēlēja par Saecimas deputātu, bija jāstājas viņa diena bija šausmīga – es taču neko nezinaju! Ienāca kabinetā Veltiņa (sekretāre Velta Kārklīņa – aut.), mierināja, ka būsot viss labi, un nolika priekšā kaudzi ar mapēm. Neviens mani, kaut kādu laucinieci, tur negaidīja atplestām rokām.

Vadītājam jau nav pašam jā dara – jāprot organizēt un vadīt. Vai tad nodereja tas režisores diploms?

Varbūt (smejas). Bet padomē strādāja ļoti labi speciālisti. Vienīgi nebija izglītības pārvaldes vadītāja.

Kā vērtējat pašreizējo novadu reformu?

Es jau tajā laikā uzskatīju, ka jāatstāj vēlētāja rajona padome. Šī sadrumstaloģība taču pierādījusi, ka liele centri attīstās, bet mazajos, ja vien tie neatrodas īpašā apvidū, turpinās atpalicība un kļūst arvien sliktāk. Nav vajadzīga administratīva autonomija, lai saglabātu etniskumu. Tas ir pavissam kas cits. Kā vienmēr viss atkarīgs no cilvēkiem, kuri katrā vietā dzīvo. No pagasta vadītāja.

Ar meitām Antru un Noru.

Kuldīgas rajona padomē. Vaira – ceturtā no kreisās.

Kā jūs dažos vārdos turpinātu teikumu „Vaira Brūdere ir...”?

■ **Antra Rulīte**, meita: „Labākā mamma pasaulē. Dzīvi un savus tuvākos mīloša, lieliska sievietē. Vienmēr atbalsta draugus un līdzcīvēkus. Dzīvespriecīga un dzirkstoša.”

■ **Nora Brūdere**: „Man viņa vispirms ir mamma – vislabākā. Apmēnīga un ļoti darbīga. No viņas esmu mācījusi darba un zemes mīlestību, pienākuma izjūtu un atbildību.”

■ **Edgars Zalāns**, kādreizējais kolēģis Kuldīgas rajona padomē: „Daudzveidīga personība. Zinoša, pieredzējusi vadītāja ar savu redzējumu un pamatotu viedokli. Ar raksturu, bet bez intrigām. Tāpēc tikusi respektēta.”

■ **Viesturs Melķis**, lauksaimnieks, kādreiz vadījis Skrudas pašvaldību: „Strādīga un atbildīga. Cilvēks, kas pienākumu vērtē visaugstāk. Darbu izpildīs pat sarežģītos apstākļos.”

Mazā Vaira jau sāk domāt, ka kaut kad būs mammai jāklausa.

„Neviena vieta pati jau neveido piederību. Tā nāk no saknēm: no audzināšanas, vecākiem.”

Ar tēti Voldemāru un mammu Āriju.

zējā amatā. Nebraucu uz konkrēto pieturu, lai autobusu sarakstu ievadītu sistēmā. Vienmēr piekuru kaut ko klāt. Tāpēc daudzi brīnās, kā es zinu to vai citu, kas uz tiešajiem pienākumiem neattiecas. Jā, ir kaut kas no novadpētniecības interesēm. Man bija ļoti laba vēstures skolotāja. Runājot par pašreizējo darbu, varu uzteikt Satiksmes ministriju, ar kuru visvairāk jāsadarbojas. Tur atšķirībā no dažas labas citas ministrijas speciālisti nevar *blefot*. Jābūt nozāres zinātajiem.

Savulaik gājāt arī uz lielo politiku.

Mani uzaicināja kandidēt Zaļo un Zemnieku savienības sarakstā, bet tajā reizē partija Saecimā neieklūva. Otreiz vairs nemēģināju. Neesmu domājusi, kā būtu bijis būt par Saecimas deputāti. Kad strādāju rajona padomē par izpilddirektori, sapratu, ka jābūt neitrālai. Ar zaļzemniekiem jau sen nekādu saistību nav. Politikā nejaucos, lai gan darbs Kurzemes plānošanas reģionā nenoliedzami ir ar to saistīts.

Vai reformas ietekmējus mūsu piederību savai zemei?

Es domāju, ka ne. Piederību mājai, savai vietai pastiprina attālinātais darbs. Protams, tas atkarīgs no situācijas katrā vietā, no satiksmes un ceļiem. Jaunai ģimenei ir svarīgi, lai bērni var nokļūt līdz skolai. Tajā pašā laikā vieta pati jau neveido piederību – tā nāk no saknēm: no audzināšanas, vecākiem.

Vai reformas ietekmējus mūsu piederību savai zemei?

Es redzu, ka cilvēki tomēr atgriežas laukos. Tā saucis, ka neesmu nekur aizgājusi un turpinu saimniekot senē mājās *Aboliņi*. Vecais piederība dēļ, bet iepazīti. Tagad jāaska: tādu Kurzemi gan nebūtu iepazinusi, ja nestrādātu pašrei-

zējā amatā. Nebraucu uz konkrēto pieturu, lai autobusu sarakstu ievadītu sistēmā. Vienmēr piekuru kaut ko klāt. Tāpēc daudzi brīnās, kā es zinu to vai citu, kas uz tiešajiem pienākumiem neattiecas. Jā, ir kaut kas no novadpētniecības interesēm. Man bija ļoti laba vēstures skolotāja. Runājot par pašreizējo darbu, varu uzteikt Satiksmes ministriju, ar kuru visvairāk jāsadarbojas. Tur atšķirībā no dažas labas citas ministrijas speciālisti nevar *blefot*. Jābūt nozāres zinātajiem.

Savulaik gājāt arī uz lielo politiku.

Mani uzaicināja kandidēt Zaļo un Zemnieku savienības sarakstā, bet tajā reizē partija Saecimā neieklūva. Otreiz vairs nemēģināju. Neesmu domājusi, kā būtu bijis būt par Saecimas deputāti. Kad strādāju rajona padomē par izpilddirektori, sapratu, ka jābūt neitrālai. Ar zaļzemniekiem jau sen nekādu saistību nav. Politikā nejaucos, lai gan darbs Kurzemes plānošanas reģionā nenoliedzami ir ar to saistīts.

„Esmu iemācījusies dzīvot pēc principa: par to domāšu rīt. Vakarā taču nevar neko ietekmēt!”

Ja nu kādreiz enerģijas pie trūkst, kur to pasmeļat?

Ir bijušas sarežģītas situācijas. Bet atbraucu mājās, ielaizu nagus zemē, un viss grūtums ir prom. Esmu iemācījusies dzīvot pēc principa: par to domāšu rīt. Vakarā taču nevar neko ietekmēt! Tikai krenķēties. Bet tas jau neko nedod. Tā vietā ķeros pie zemes darbiem vai ziemo audzināšanas, vecākiem.

Daina Tafelberga Vairas Brūderes arhīva foto

Lai brauciens sagādā prieku

Pavasaris tā vien vilina kāpt uz velosipēda un doties izbraucienā. Kā pareizi sākt, iesaka profesionālais riteņbraucējs, Kuldīgas novada sporta skolas treneris Viesturs Lukševics.

Viesturs Lukševics ar sievu Kristīni velodienā Kuldīgā.

Lukševicu ģimene labprāt brauc ar divriteņiem. Pašlaik mazāk, jo dēlam Kristoferam ir trīs gadi un pedāļus aizsniegt vēl grūti, tāpēc viņš izmanto dipdapu. Meita Katrīna ar prieku dodas izbraucienos reizē ar tēti Viesturu.

„Tiem, kuri piecēlušies no rakstāmgalda un nolēmuši braukt ar riteni, der sākt tikai ar pieciem kilometriem.”

„Pavasaris ir viltīgs: kā parasti saka – saulīte ar zobiem. Šajā gadalaikā Kurzemē laiks ir vējains. Ja braucējam mugurā plānāks apģērbs, var saaukstēties. Tāpēc svarīgi izvēlēties tādu apģērbu, lai nebūtu par karstu un arī par vēsu. Jāatrod vidusceļš, lai, nobraucot pirmos divus kilometrus, netek sviedri vai arī lai nav pretējs efekts – nepārsalst līdz kaulam. Lai pasargātu kaklu, vajadzīga šalle, kas mazliet aizsedz arī muti, tad braucot cilvēks ne-

raus iekšā auksto gaisu un vairāk elpos caur degunu. Pavasarī visai bieži pie mums ir ziemeļaustrumu vējš – tas ir ass, tāpēc jāsarģa ausis un galvā jāliek cepure.

Visiem ieteiktu, braucot ar velosipēdu, savai drošībai galvā likt ķiveri. Zem tās var uzvilkt piemēram, slēpotāju cepuri. Kurzemē satiksme kļuvusi intensīvāka – automašīnu ir vairāk, un autovadītāji ne vienmēr riteņbraucējus uz ceļa respektē.

Protams, jāizvērtē veselības

stāvoklis – kādu gabalu katrs gatavs nobraukt. Pēc ziemas pirmo reizi kāpjot uz riteņa, nevajadzētu braukt ļoti tālu, piemēram, uz Jūrkalni un atpakaļ. Ja tomēr gribas garos gabalus, es ieteiktu līdzīgi ņemt telefonu un naudas maku ar skaidru naudu, jo visos lauku veikalos nevar norēķināties ar bankas karti. Maks jāņem līdzīgi: ja nu vienā brīdī iestājas nespēks, var piestāt pie veikala un nopirkt ko saldu apēdamu, lai organisms atgūstas.

Tāpēc sākumā, vismaz pirmajās nedēļās, es ieteiktu īsas distances. Cilvēkam, kurš gadā brauc vismaz desmit mēnešus, viss jau skaidrs, bet tiem, kuri piecēlušies no rakstāmgalda un nolēmuši sākt braukt ar riteni, der sākt tikai ar pieciem kilometriem. Izbraukt arī uz šosejas, lai saprastu, kā ir braukt vējā, jo pilsētā aizmājām ir aizvējš. Iesācējam brauciena ilgums mierīgā režīmā varētu būt no 30 līdz 40 minūtēm.

Ja brauc garāku gabalu, līdzīgi vajadzētu ņemt arī tehnisko nodrošinājumu. Kad plīst riepa, labi, ja ir rezerves kamera, ko piepumpēt un samainīt. Ja tādu lietu mājās nav, noteikti jābūt telefonam, lai varētu kādu sazvanīt un lūgt palīdzību.”

Inta Jansone
Viestura Lukševica arhīva foto

Divriteņis pavasarim jā sagatavo

Pašlaik daudzi velk velosipēdus laukā no garāžām un šķūniņiem. Bet, lai labi ripotu, vajadzīga pienācīga apkope.

Kā skaidro Liepājas ielas veikala *Kristaps* pārdevēja Inese Krastiņa, galvenais ir pievērst uzmanību tam, kāda ir ķēde un riepas. Ķēdei jābūt tīrai, riepiņam – kārtīgi piepumpētām. Tie ir darbi, ko mājās var paveikt ikviens, bet, ja vajadzīga zobrātu tīrīšana, citu detaļu izjaukšana un salikšana, jādodas pie meistara. *Kristapā* to dara, tikai jāpiesakās pa tālr. 26595652. Rindas vēl neesot, tāpēc viena velosipēda

padziļināta apkope paveicama dienas laikā.

Savukārt, ja to uzticēsiet servisam *Velo Doc* Piltenes ielā, tas var aizņemt pāris dienu. Meistars Rīngolds Miezītis saka: sezona pamazām uzņem apgriezienus. Arī viņš uzsver: ja rudenī braucamais nav apkopts, tagad jāpievērš uzmanība ķēdei un riepiņam, bet nedrīkst aizmirst arī par bremzēm un ātruma pārslēdzēja trosītēm, kuras mēdzot ierūsēt.

Apkope pie speciālistiem maksās no padesmit līdz pārdesmit eiro.

Alberta Dinters teksts un foto

Ierīko veloceliņus

Kuldīgā arvien vairāk naudas tiek ieguldīts ielās, lai pilsēta būtu riteņbraucējiem droša, teic domes transporta komisijas vadītājs Andris Megnis.

Pats viņš ar velosipēdu nebrauc – vairāk staigā kājām, ar auto brauc tikai lielāku attālumu. Viņaprāt, Kuldīga, īpaši vecpilsētā, vairāk piemērota velobraucējiem un gājējiem, ne transportam, tāpēc ielu pārūvē pašvaldība tiem atvēl

vietu. „Ja veloceliņi ir, cilvēki tos labprāt izmanto,” teic speciālists. „Ņemot vērā apjomīgo Jelgavas ielas rekonstrukciju un Ventas pastaigu takas izveidi, pa šiem gadiem daudz naudas ielikts veselīga pārvietošanās veida attīstībā. Veloceliņi no Kuldīgas centra tiks arvien vairāk savienoti ar tālākām vietām, piemēram, ar Ābeļciemu – tur būvdarbi jau sākušies.”

Vienlaikus A.Megnis atzīst, ka visur tos nevar izbūvēt tā,

lai būtu nepārtrauktība, taču par to tiekot domāts: „Reizēm dzirdēti pārmetumi, kāpēc veloceliņi tik plati un ir sašaurināta brauktuve transportam. Jo ērtāks un drošāks ceļš riteņbraucējiem, jo vairāk tas tiek izmantots. Diskusijas vienmēr bijušas un būs, jo gan velosipēdisti, gan gājēji, gan autobraucēji uzskata, ka priekšrocībām jābūt viņiem. Tas jāsamēro, tomēr, manuprāt, cilvēki arvien vairāk brauc ar divriteņi.”

Gaida siltāku laiku

Tiklīdz uzspīdēja saule, tā parādījās interese par velosipēdu nomu, bet tagad atkal jāgaida siltāks laiks, atzīst Kuldīgas brīvdienu mājas *Raxti* saimniece Aija Pušilova.

Te ir sieviešu, vīriešu un pusaudžu velosipēdi, arī drošības inventārs, tostarp krēsliņi bērniem un piekabītes. Ir arī pieaugušo trīsriteņi, kas kļūst popu-

lāri. Brīvdienu māja velonomu sāka piedāvāt pagājušajā gadā, un interese bijusi. Izskatās, ka šogad būšot līdzīgi. Kā norāda A.Pušilova, siltajās brīvdienās galvenokārt interesējušies tūristi, jo vietējiem lielākoties ir savi divriteņi. Pērn bijušas arī ģimenes no Kuldīgas, kas vēlējušās izbraukt konkrētā maršrutā. Nelielus velosipēdu de-

fektus *Raxtu* saimnieki izlabo paši, bet, ja vajadzīgs lielāks remonts, tad ved uz servisu Ventspilī.

Velosipēdus iznomā arī Kuldīgas aktīvās atpūtas centrs, bet aukstā pavasara dēļ sezona nav vēl sākusies, un divriteņi tiek tai sagatavoti.

Daina Tāfelberga

JAUNS UN TALANTĪGS

Puisis, kurš vienkārši grib spēlēt

„Īsti neredzu, ar ko vēl varētu savu dzīvi saistīt,” saka kuldīdznieks Valts Lasmanis, kura aizraušanās ir ģitāra. Ventspils mūzikas vidusskolas 4. kursa audzēknis pusotru gadu darbojas Ventspils bigbendā, un šī kolektīva rīkotajā Čārlija Pārķera konkursā Valta ģitāras versija atzīta par vienu no labākajām.

IEPAZINA IMPROVIZĀCIJU

Pamatskolu Valts beidzis Kuldīgas Mākslas un humanitāro zinību vidusskolā. Piecus sešus gadus aizrāvēs ar volejbolu, bet mūzika ņēmusi virsroku. „Sāku mācīties pie Jura Reinholda, kurš vadīja grupu stundas ģitārspēlē. Mācījos divus gadus, ieguvu draugus ģitāristus, apguvu pamatus un pirmo reizi iepazinās ar improvizācijas mūziku – blūzu.

Divus gadus mājās ģitāru iepazinu vairāk, gan mācoties internetā, gan pētot pats. 9. klasē nonācu ansambli *Mona*, kur iepazinu jaunus muzikālos draugus un turpināju savu ceļu. No ansambļa biedriem uzzināju par Ventspils mūzikas vidusskolu un nolēmu, ka vēlos tur mācīties. Ja nebūtu pāris cilvēku, iespējams, nebūtu tam pievērsies tik nopietni.”

SKOLĀ UN BIGBENDĀ – AIZRAUJOŠI

Ventspils mūzikas vidusskola esot ļoti labs ievads profesionālajā dzīvē: „Primāri attīstītu ģitārspēli un improvizācijas spējas, bet apgūstu arī citas noderīgas prasmes. Grūti izvēlēties vienu mīļāko priekšmetu, jo te ir ļoti labi skolotāji, kuri māc stundas vadīt aizraujoši un ieinteresēt.” Lielu daļu no zināšanām par džezu, ģitāras improvizāciju, aranžiju un daudz ko citu devis ģitāras skolotājs Ģirts Celmiņš, pie kura Valts Ventspilī mācījies pirmos trīs gadus.

„Koncertus, ko esmu spēlējis ar Ventspils bigbendu, var saskaitīt uz rokas pirkstiem – nav bijis daudz, bet kopā pavadītais

”

„Tici sev, strādā pie tā, ko gribi sasniegt, strādā daudz, bet, protams, neaizmirsti atpūsties!”

Kuldīdznieks Valts Lasmanis: „Eju uz mērķi – brīžiem lēnāk, tomēr visu laiku pie tā strādāju.”

mēģinājumu laiks, kaut nogurdinošs, pēc koncerta dod gandarījumu,” puisis secina. „Spēlēšana šajā kolektīvā ir lieliska iespēja uzstāties ar superīgiem mūziķiem gan no Latvijas, gan citām zemēm. Man bigbends palīdzējis attīstīties, jo muzicēt tajā ir pavisam citādāk nekā mazā sastāvā.”

Ventspils bigbends feisbuka lapā Valtu paslavējis par dalību Č.Pārķera konkursā. Puisis skaidro: „Tas ir alta saksofonists, 40. gadu džeza stila bībopa tēvs. Konkurss ir tāds iekšējais pasākums – bigbenda vadītāja Renāra Lāča ideja, lai mudinātu spēlēt. Bija jāiemācās Pārķera solopartija.”

MĀJĀS SKANĒJUSI VIENMĒR

Valts atklāj: „Liela daļa ģimenes un radu ir mūziku mācījušies sko-

lās, vai arī viņiem vienkārši patīk to klausīties. Viss jau sākas ar klausīšanos. Maniem vecākiem tas patīk, un no bērnības mājās mūzika vienmēr ir skanējusi. Attīstījās internets, datori un telefoni, tā padarot to pieejamāku. Mūzika mani lēnām sevi ievilkā. Pieaugot iemīļēju vēl vairāk.”

Ar ģitāru iepazīstinājis mammas brālis: „Kad biju sīkaks un pie viņa ciemojos, tad kā ziņkārīgam bērnam tā nonāca manās rokās. Mammas brālis atdeva vienu no savējām, un, kā saka: „The rest is history.”*

MŪZIKIS, KURŠ IEDVESMO

Šķiet, ikkatram māksliniekam vai citas profesijas pārstāvim ir autoritāte, kurai tas vēlētos līdzināties, vai kāds, kas iedvesmo. Valtam izvēlēties grūti, jo esot

Valts koncertā *Džems ar Ventspils bigbendu Nr.2* kopā ar austriešu trompetistu Gerhardu Ornigu un bundzinieku Markusu Ābeliti.

dudz izcilu mūziku, kurus viņš apbrīno: „Bet, ja jāizvēlas, tad tas ir Kurts Rosenvinkels (amerikāņu džeza ģitārists – red.). Iesaku noteikti paklausīties. Kurts spēlē tik viegli un eleganti, veidojot aizraujošas melodijas. Man arī ļoti patīk viņa kompozīcijas.”

SAPNIM SPĒKS ATRODAS

Pandēmijas laikā Valtam pietrūkst kopā spēlēšanas, skolas un draugu: „Kā jau lielākajai daļai mājās sēdēšana sen apnikusi, bet daru, ko un kā varu. No otras puses, tagad ir daudz brīvā laika, ko atvēlēt sev.” Mūzikas notikumu, kas palikuši atmiņā, esot daudz: „Ikkatrs koncerts, ieraksts, džems vai *haltūra* paliek atmiņā. Burvība ir tajā, ka katra spēlēšanas reize ir citādāka. Tā ir

viena no mūzikas skaistākajām īpašībām.”

Nav daudz citu lietu, kas aizrautu līdz sirds dziļumiem. Viņam patīk noskatīties labu filmu, doties pastaigā dabā, pēdējā laikā pie hobijiem atgriezies šahs.

Viņa mērķis ir iestāties kādā Nīderlandes konservatorijā, un liels atbalsts esot skolotājs Kaspars Vizulis: „Šajā laikā brīžiem grūti rast motivāciju, bet beigu beigās gribas piepildīt sapni, un tur arī tā motivācija rodas. Es vienkārši gribu spēlēt – ceļot pa pasauli un spēlēt. Gan savu mūziku, gan kopā ar citiem – ģeniāliem, aizraujošiem mūziķiem.”

* No angļu val. – pārējais ir vēsture

Evelīna Vasiļčika
Valta Lasmaņa arhīva foto

GRĀMATA

13 soļi, kā pusaudzim būt laimīgākam

Kā soli pa solim veidot dzīvi pēc saviem ieskatiem un iet pilnveides ceļu – to izskaidro jaunā grāmata *13 – mans laimīgais skaitlis*, kuras līdzautore, skolotāja Māra Ozola sadarbībā ar Kuldīgas bibliotēku zūmā tikās ar lasītājiem.

Kaspars Bikšes un M.Ozolas mācību grāmata domāta audzināšanas stundām, arī vecākiem. Galvenā mērķauditorija tomēr ir skolēni no 8. līdz 12. klasei, bet noteikti var lasīt arī cita vecuma interesenti. Tas ir 13 nodaļu izdevums, kurā padomu un stāstu formā ar piemēriem un uzdevumiem parādīts, kā jaunietim,

pusaudzim, bērnam, arī pieaugušajam kļūt veiksmīgākam, dzīvot tā, lai pats būtu laimīgs un apmierināts.

Abu autoru sadarbība ilgst vairāk nekā desmit gadus. Kaspars ir psihologs, kurš strādā ar dažāda vecuma auditoriju, bet Māra – skolotāja, lektore. Pēc tikšanās rakstniece pastāstīja, ka Kaspars nedz ārzemju, nedz pašmāju krājumos nebija atradis tādu grāmatu, kas būtu piemērota jauniešiem: „Ir daudz uzrakstīti cilvēkam vispār, ir daudz par jauniešiem, bet nelaime tā, ka tas viss ir ļoti gudrā valodā.”

Šis nav K.Bikšes pirmais darbs,

bet līdz šim viņš rakstījis pieaugušajiem, visvairāk studējošiem skolotājiem, un valoda tad esot atbilstoši zinātniska. Skolotāja turpina: „Kaspars bija šo grāmatu uzrakstījis, bet jutis zināmas šaubas un jautāja man: „Vai tu varētu drusku parediģēt?” Es piekritu. Kad biju izlasījusi, teicu, ka neviens skolēns šo nespēs izlasīt un uztvert, ka ir par sausu, un Kaspars atbildēja, lai *apslāpinu*. Beigās norunājām, ka uz vāka liekam abus vārdus. Galu galā divas nodaļas ir manis rakstītas, pārējās – Kaspars rakstītas, manis pārrakstītas, pārtulkotas jaunietim un bērnam izlasāmā

valodā.”

Autore iesaka vispirms šo grāmatu izlasīt vecākiem, zinot, ka bērniem biezas nepatīk, kaut teksts ir viegli uztverams: „Ir domāts, lai jaunietim, mūsdienu nelasītājam, būtu viegli uztverami. Vēlams, lai izlasītu vecāki un varētu ieteikt, uz ko tieši vērst uzmanību, jo katram bērnam un pieaugušajam ir savas problēmas. Bieži vien mēs strosjom un uztraucamies par konfliktiem, bet grāmatā jau ir stāsts par to, ka konflikts ir tikai signāls, ka kaut ko vajag darīt un mainīt.”

Evelīna Vasiļčika
Māras Ozolas arhīva foto

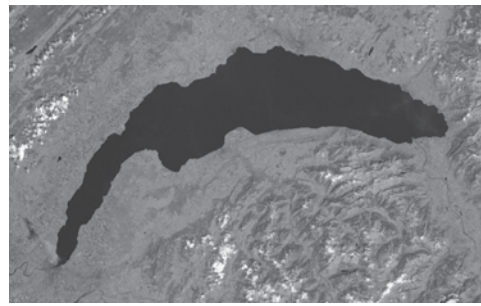

PASAULĒ

Kas tā par vietu? 14. kāрта

Izmantojot divus attēlus un nelielu informāciju par kādu pasaules vietu vai objektu, mēģini atpazīt, kā to sauc!

Ezers kalnos: 60% atrodas vienā valstī, 40% kaimiņvalstī. Krastā ir daudzu slavenību mājas. Ezers veidojies ledus laikmeta beigās. Tam ir pusmēness forma. 60. gados piesārņojums sasniedza tādu pakāpi, ka vairākās pludmalēs bija bīstami peldēties. 80. gados galvenokārt eitrofikācija bija tik spēcīga, ka faktiski tur vairs nebija zivju. Pēdējā laikā piesārņojums krasi samazinājies un peldēties ir droši. Ezers kalpojis kā atpūtas vieta populāriem cilvēkiem. Šeit spoku stāstus sarakstījuši Bairons un Mērija Šellija (te tapis *Frankenšteina* sižets).

Atbildi gaidām līdz **15. aprīļa 11.00**, to sūtīt konkursam *Pasaules pazinējs, Kurzemniekam* 1905. gada ielā 19, Kuldīgā, LV-3301, vai e-pastā: konkursi@kurzemnieks.lv vai iemest redakcijas durvju pastkastē.

13. kārtas atbilde: Kaira, Ēģipte.

Pareizi atbildējuši: Ingars Neimanis, Vineta Kondraņicka, Ausma Kreidere, Gunta Folkmane, Daina Gerente, Ruta Orlova, Inese Midrijāne, Ojārs Silkans, Velta Višņevska, Gunta Grundmane, Vilnis Bēniņš.

Konkursu atbalsta veikals Cīkāde.

VĒSTURE

Kurzemnieks sadarbībā ar Kuldīgas novada muzeju piedāvā konkursu, kas liek papētīt vēsturi vai vienkārši atcerēties dažādus notikumus Kuldīgas, Skrundas un Alsungas novadā.

14. jautājums

Krogs, kas 1929. gadā pārbūvēts par kultūras namu. Kura pagasta centrā tas atrodas?

Atbildi un, ja ir, arī atmiņu stāstu par attēlā redzamo līdz **15. aprīļa 11.00** sūtīt e-pastā: konkursi@kurzemnieks.lv.

13. jautājuma atbilde: vilciens tiek sagaidīts Alsungas stacijā 1935. gadā.

Pareizi atbildējuši: Ingars Neimanis, Ausma Kreidere, Daina Gerente, Rasma Stepe, Indra Grandava, Gunta Grundmane, Velta Višņevska.

FOTOKONKURSS

Kas šajā attēlā ir citādāk? Atrodi neatbilstības!

Konkursu atbalsta

Atbildes līdz **15. aprīļa 11.00** sūtīt e-pastā: konkursi@kurzemnieks.lv vai fotoattēlu, izgrieztu no laikraksta (ne kopētu), sūtīt redakcijai 1905. gada ielā 19, Kuldīgā, LV-3301, vai iemest redakcijas vēstuļu kastītē.

Pareizi atbildējuši: Ingars Neimanis, Indra Grandava, Ojārs Silkans, Daina Gerente, Ausma Kreidere, Velta Višņevska.

APRĪĻA ERUDĪTS

Atbildi meklējiet kādā *Kurzemnieka* numurā un līdz **15. aprīļa 11.00** sūtīt e-pastā: konkursi@kurzemnieks.lv!

Cik un kuri futbolisti – mūsu novadnieki – pārstāv Latvijas izlasi?

Atbilde: Brocēnu novada Baltezera apkaimē atrasts 2. pasaules kara laika bunkurs.

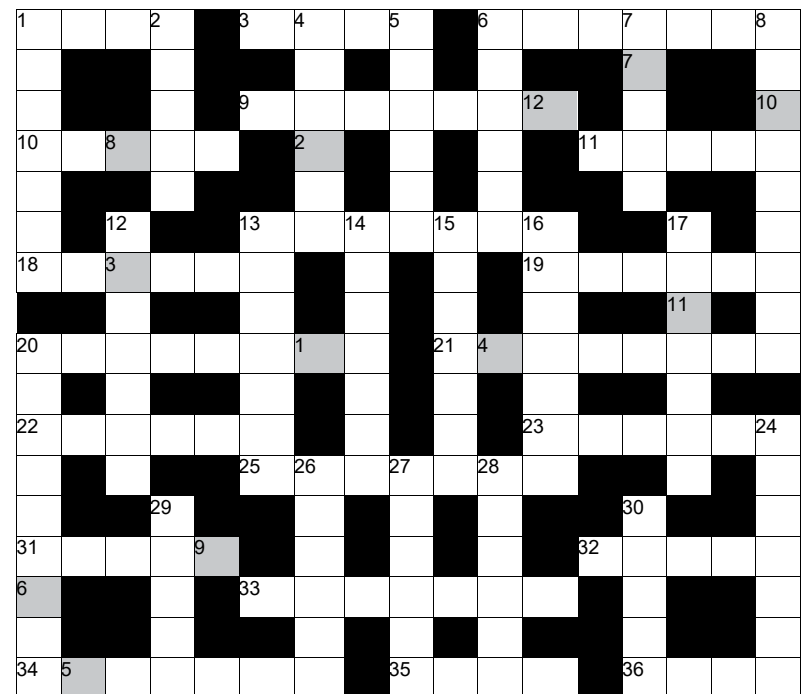
Pareizi atbildējuši: Gunta Folkmane, Ausma Kreidere, Ingars Neimanis, Ojārs Silkans, Daina Gerente, Indra Grandava, Velta Višņevska, Gunta Grundmane.

Konkursu atbalsta veikals Pindzele.

KRUSTVĀRDU MĪKLA

Veidojusi Agita Leontjeva.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----

Risinājumu gaidām līdz **15. aprīlim**.

Horizontāli. 1.Sēklas iestrādāšana augsnē. 3.Sīknaudas vienība Rumānijā un Moldovā. 6. Deserta vīna vīnogu šķirne. 9.Ņujorkas administratīvais rajons. 10.Sevišķi bīstama, akūta infekcijas slimība, kam raksturīga vispārēja organisma intoksikācija, iekaisumi ādā, limfmezglos, plaušās un citur. 11.Doma, iecere, nodoms, plāns. 13.Organiska viela, kas rodas, savstarpēji iedarbojoties spirtam un skābei. 18.Liturgisks bīskapa tērps Austrumu baznīcā – īss virstērps ar īsām piedurknēm. 19.Debess ķermeņa trajektorija kosmiskajā telpā. 20.Burtnieku ezera senais nosaukums līdz 1366. g., kas lībiešu valodā nozīmē *igauņu ezers*. 21.Tievš papiross – kukurūzas lapā ietīta tabaka. 22.Sena naudas vienība; sākotnēji sudraba, vēlāk visplašāk izplatītā zelta monēta Eiropā; sākot ar 1523. g., kalta arī Latvijā. 23.Gremošanas trakta daļa. 25.Ierīce, ko vārdzirdīgie lietoja skaņas pastiprināšanai; klausāmais radziņš. 31.Slimība, ko izraisa C vitamīna trūkums organismā; skorbutis. 32.Koka pūšamais instruments ar divkāršu niedres mēlīti, pēc skaņējuma ir kas vidējs starp flautu un klarneti. 33.Dienvidamerikas un Vidusamerikas indiāņu tautu mitoloģijā – dzīvnieks, kas simbolizē valdnieka varu, auglību un zemi un ir cieši saistīts ar garu pasauli. 34.Zemes platības un ūdeņi, kas agrajos viduslaikos ģermāņu tautām bija kopienas locekļu lietošanā. 35.Upe Ķīnā un Kirgizstānā, Narinas kreisā krasta pieteka. 36.Novada centrs Zemgalē.

Vertikāli. 1.Ezers Latgales augstienes Feimaņu paugurainē, Riebiņu novada Rušonas pagastā. 2.Vieta upē, kas ir platāka un dziļāka nekā tās normālā gultne (sevišķi likumos) (apv.). 4.Organisms, kas spēj dzīvot tikai tādā vidē, kurā ir nesaistīts skābeklis. 5.Instrumentāls skaņdarbs, kas sastāv no vairākām savstarpēji kontrastējošām daļām un ir paredzēts vienam vai diviem atskaņotājiem. 6.Lopkopju tauta, kas dzīvo Austrumāfrikā (Kenijā, Tanzānijā), stepēs uz A no Viktorijas ezera. 7.Sengrieķu mitoloģijā – Zeva vai Atēnas vairogs, dievu labvēlības un dusmu simbols. 8.No vīnogu vīna destilēts stiprais alkoholiskais dzēriens. 12.Pilsēta Japānā, Honsju salas DR daļā. 13.Stipra kafija, ko pagatavo ar īpašu aparātu, laižot tvaiku caur samaltām kafijas pupiņām.14.Vakara žakete. 15.Itāliešu dzejas strofiskā forma – astoņrinde ar oktāvai līdzīgu atskaņu shēmu. 16.Valsts lauksaimniecības uzņēmums PSRS laikā. 17.Uzšuve, emblēma. 20.Filozofijā un loģikā – samērā ticams slēdziens, kas piemērots hipotēzes ģenerēšanai. 24.Taisne, kas krusto līkni divos punktos. 26.Latgaļu zeme 13. gs. 27.Īss, parasti alegorisks daiļdarbs dzejā, retāk prozā, ar pamācošu, satīrisku vai ironisku saturu. 28.Tāds, kur nav ērtību; tāds, kas ir slikti, neizdevīgi izveidots, pielāgots. 29.Pagasta centrs Ventpils novadā. 30.Ventas labā krasta pieteka.

Atbildes

Horizontāli. 1.Edgars. 6.Mirāža. 10.Karnē. 11.Rastrs. 13.Astere. 14.Andersens. 15.Pika. 17.Meģe. 18.Sīles. 19.Jautras. 24.Brūk. 25.Sasiet. 26.Kalps. 27.Astes. 28.Estere. 30.Avis. 33.Dovsons. 34.Mieži. 37.Adīt. 39.Asni. 40.Vārstulis. 43.Grāvis. 44.Sutašs. 45.Žanis. 46.Elipse. 47.Sapals.

Vertikāli. 1.Eiropa. 2.Goseks. 3.Rūra. 4.Mapes. 5.Unts. 7.lks. 8.Āderes. 9.Avenes. 12.Sniegs. 13.Aneto. 16.Aizklejot. 17.Maharadža. 20.Acenes. 21.Krāsa. 22.Osis. 23.Āpsis. 29.Emilis. 31.Īstās. 32.Paegle. 33.Dīvēni. 35.Istaba. 36.Viesis. 38.Aulis. 40.Viss. 41.Star. 42.Sula.

Pareizā atbilde: zemesgrāmata – nekustamā īpašuma tiesību nostiprināšanas dokuments.

Pareizi atbildējuši: Daina Gerente, Gunta Vāciete, Bruno Mekšs, Velta Višņevska, Ojārs Silkans, Gunta Grundmane, Vilnis Bēniņš.

Atminējumu, izgrieztu no laikraksta (ne kopētu), sūtiet uz redakciju *Krustvārdu mīklu konkursam, Kurzemniekam* 1905. gada ielā 19, Kuldīgā, LV-3301, vai iemietiet redakcijas vēstuļu kastītē!

Uzvarētājam dāvana gādāta sadarbībā ar salonveikalu Akcents.

PĀRDOD

Pārdodom svaigi atdzesētus **CŪKGAĻAS** pusliemeņus (svilinātus), vidējais pusliemeņa svars: 40–45 kg, cena: 2,60 eiro/kg (min. pasūtījuma daudzums: ¼); pārdodom vistas gaļu (2,00–2,30 eiro/kg, min. daudzums: 15 kg). Piegāde, sadale – bez maksas. Tālr. 28890462.

Padures pag. **UPESKALNI AB** pārdod sertificētu **SĒKLU**: vasaras kviešus 'TAIFUN', auzas 'ALBATROS'. Tālr. 29120907.

Sēklas lieluma **KARTUPEĻUS**. Piegādāju saimniecībai. Agrie: 'Solists', 'Borovina', 'Rivjera', 'Sunshine'; vidējie: 'Violeta', 'Laura' u.c. Tālr. 29785875.

SIENU rulonos. Tālr. 29185228.

SIA **Vēvers** pārdod priedes skaidu kurināmās **BRIKETES** ar piegādi. Cena: 130 eiro. Tālr. 26651831.

Piedāvājam kvalitatīvas bērza **BRIKETES**, ilgi deg, mazs pelnu atlikums, ar visu piegādi Kuldīgā, 130 eiro par paleti. Tālr. 20331463.

Skaldītu lapkoku **MALKU**. Tālr. 27885688.

Sausu **MALKU** maisos, kravās. Tālr. 26544462.

SIA **AJG plus** – sazāģētu nomaļu **MALKU**. Tālr. 29399939.

Pārdod ar piegādi zāģētavas atgriezumus **MALKU**; skaldītu malku; 3 m garu meža malku. Tālr. 29249578.

Skaldītu **MALKU**, piegādā. Tālr. 29428876.

Alkšņa **MALKU**. Tālr. 26383529.

MALKU – skaldītu un klučos. Tālr. 27811870.

TRŪDMĒSLUS. Tālr. 26823474.

KŪTMĒSLUS, trūdzeni, kūdru, mulču maisos. Tālr. 29560885.

Viss par reklāmu **Kurzemniekā!**
Tālrunis 25466688.

PĒRK

Pērk trīsistabu **DZĪVOKLI** Kuldīgas vecpilsētā. Tālr. 26568304.

Craftwood PĒRK MEŽA ĪPAŠUMUS visā Latvijā, cena no 1000 līdz 10 000 EUR/ha. Samaksa darījuma dienā. Tālr. 26360308.

Oša, ozola **ZĀĢBAĻĶUS**. Tālr. 29428876.

Z/s **SMAIDAS** pērk **MĀJĻOPUS**. Tālr. 29437251, 28393052, 63341221.

SIA **Valinda** – **LIELĻOPUS, JAUNĻOPUS** un **AITAS**. Tūlītēja samaksa. Tālr. 29434034.

TRAKTORUS, PIEKABES un lauksaimniecības inventāru. Tālr. 25357742.

AUTOMAŠĪNAS. Tālr. 20294598.

Briežu **RAGUS**. Brauc pakal. Tālr. 29886349.

GRĀMATAS. Tālr. 22721881.

DAŽĀDI

Sertificēta **BŪVFIRMA** ar pieredzi veic dažādus būvdarbus, dokumentācijas noformēšanu. Tālr. 29705025.

Veicam **JUMTA DARBUS** un maiņu, remonts, fasādes siltināšana, apdare, materiālu piegāde. Tālr. 24848162.

Tīra un remontē **AKAS**. Tālr. 27448331.

Ekoveikals **Baltais nams** bez maksas pieņem un izved **TRAUKUS** un **GRĀMATAS**. Tālr. 29475938.

Ātri un lēti ierīkojam **DZIĻURBUMUS**. Tālr. 29605105, 28205914.

MAINA

Pašvaldības **DZĪVOKLI**. Tālr. 28833166.

VAJADŽĪGI

SIA **BALZA** (41203014061) – **DĒĻU PAKOTĀJI** pie daudzdzāģa un **AUTOPACĒLĀJA VADĪTĀJS** kokapstrādē, 3–5 EUR/stundā. Tālr. 29235649.

Kautuve aicina darbā ceļa **STRĀDNIEKU** darbam kuņģu/zarnu telpā – darbs pamatdarba laikā; gatavās produkcijas **KRĀVĒJU** – darbs pēc summētā laika grafika. Alga: 800 eiro bruto. Lūgums CV sūtīt e-pastā: lases@inbox.lv vai zvanīt pa tālr. 29113529 (SIA Lāses AM, 41201007493).

MEKLĒ DARBU

Zāģē, skalda, krāmē **MALKU**. Tālr. 24983548.

SIA Kuldīgas siltumtīkli izsolē iznomā

nekustamā īpašuma daļu no noliktavu/garāžas ēkas – neapdzīvojamām telpām, kas atrodas Stacijas ielā 6, Kuldīgā.

Nomājamās telpas 244,56 m² platībā plānots nodot nomā saimnieciskās darbības veikšanai. Izsole sākusies elektronisko izsoļu vietnē <https://izsoles.ta.gov.lv> 2021. gada 8. aprīlī 13.00 un beigsies 8. maijā 13.00. Pieteikties izsolei var līdz 28. aprīļa 23.59. Informāciju par nekustamo īpašumu var saņemt, zvanot pa tālr. 63323721 vai rakstot e-pastā: siltums@kuldiga.lv. Lai apskatītu izsolāmo objektu, zvanīt pa tālr. 29116881. Sīkāka informācija: www.kuldigasilt.lv.

Lasi mūs arī internetā: www.kurzemnieks.lv!

NO LIKUMSARGU IKDIENAS**Notikumiem bagāta nedēļa**

Stāsta Kuldīgas novada pašvaldības policijas inspektore Ineta Meiere.

5. aprīlis. Pusdienlaikā dzīvoklī Gaismas ielā esot ballīte. Konstatējam, ka viens cilvēks skaļi klausās mūziku. Anonīms zvans: Stendes ielā nepareizi novietota smagā automašīna. Aizbraucam, bet viss pēc noteikumiem. Par šo auto zvana arī nākamajās dienās, bet vienmēr viss ir kārtībā.

6. aprīlis. Diena sākas ar divu iereibušo sastapšanu Pilsētas laukumā. Abiem protokols un sods. Vakarā zvana no Stendes ielas – nedeg apgaismojums. Sazināties ar atbildīgo uzņēmumu, un gaisma top.

7. aprīlis. Ap deviņiem no rīta garāmgājēji ziņo, ka Smilšu ielā, iespējams, notiek fitnesa treniņš. Mūsu darbinieki ir aizņemti, ziņojam Valsts policijai (VP). Vakarā atkal zvana par skaļumu dzīvoklī Gaismas ielā. Atkal atgādinām, ka kaimiņus traucēt nedrīkst.

8. aprīlis. Naktī ziņo, ka Piltenes ielas autobusa pieturā kāds

vīrietis cīnās ar zaļo pūķi. Cilvēks mums jau zināms, nogādājam iecirknī. Zvans no Padures: kāds sastrīdējies ar kaimiņu. Zvanītājs dusmās izrāvis durvis no engēm – ko nu lai darot? Paskaidrojam, ka jāmēģina izlīgt un novērst skādi. Ja neizdodas, jāraksta iesniegums. Anonīms zvans: Novadniekos suns regulāri tiekot izlaists izskrieties pa pastaigu taku, un zvanītājam bail. Saimnieks skaidro, ka kļūdu jau sapratis un savā vaļā suni vairs nelaidīs. Zvans no Parka ielas – tur parka sēžambluķis izvilktas uz ietves, smilšu kaste salauzta, kāds izmetis riepās.

9. aprīlis. Vakarā izsaukums uz Rātskunga ielu, jo gar kādas sievietes durvīm daudzoties vīrietis, izteicis draudus. Kad aizbraucam, viņš jau aizgājis, bet zvanītāja ir manāmā reibumā. Pienāk ziņa, ka uz Ventspils pusi pie Kuldīgas zīmes guļ cilvēks. Tur jau ir mediķu brigāde, dusošais ir

reibumā, vedam viņu mājās. Ar protokolu kabatā.

10. aprīlis. Naktī izsaukums uz Baznīcas ielu: tur jaunieši traucē gulēt. Kad piebraucam, viņi aizbrauc. Zvans: Priedainē dzīvoklī notiekot ballīte. Tur dzīvo divi brāļi, un viņi mūziku izslēdz. No rīta zvana no garāžu kooperatīva Lapeģļu ielā, jo tur kāds izmetis atkritumus. Starptiem ir dokumenti, tāpēc vainīgo ātri atrodam, viņam jāierodas uz pārrunām. Dienas vidū vīrietis pārkāpis pāri vecā ķieģeļu tilta margām. Viņš skaidro, ka tas darīts, lai tiktu pie lieliskas fotogrāfijas. Mēs izskaidrojam, ka tas nav atļauts. Pēcpusdienā sieviete zvana, ka pie pagrieziena uz Snēpeli grāvī guļ cilvēks. Tur jau ir mediķi. Jaunietis, kurš devies mājās, piesaulītē aizmidzis. Aizvedam uz mājām. Vakarā zvana tūrists, ka pie Riežupes smilšu alām kāds vīrietis uzvedas neadekvāti: skraida gar auto, raus-

ta durvis. Kad ierodamies, viņš ir apgūlies, ir reibumā, apgērbis nav piemērots laika apstākļiem. Atvedam uz policiju. Zvans no 1905. gada ielas: pretī tipogrāfijai kāds cilvēks rāpojo. Pamanām arī auto, kura vadīšanas stils ir dīvains. Par rāpojošo ziņojam VP, jo nolemjam apstādināt auto. Tas ir pareizs lēmums, jo pie stūres sēdošais ir reibumā. Izsaukam ceļu policiju.

11. aprīlis. No rīta ēkā, kurā atrodas pašvaldības policija, notiek jandāliņš. Konstatējam, ka tur atrodas cilvēki no vairākām mājām, tā pārkāpjot pulcēšanās aizliegumu. Ap deviņiem vakarā mums zvana, ka Estrādes parkā viens pats atrodas deviņgadīgs bērns. Viņam nav telefona, adresi īsti nosaukt nemāk. Nogādājam slimmīcā, lai pārbauda, vai viss ir kārtībā, un ar bāriņtiesas palīdzību atrodam vecākus.

Pierakstījis **Alberts Dinters**

LĪDZJŪTĪBAS

Izsakām līdzjūtību Zinai, Renāram un pārējiem tuviniekiem, māmiņu un vecmāmiņu mūžībā pavadot.
2. sekcijas kaimiņi Lapeģļu ielā 4

*Es jau neaizeju,
Es vienmēr būšu puteni,
Bērzos un zvaigznēs.*

/O.Vācietis./

Visdziļākā līdzjūtība Agrim Gravam, meitām Līgai, Maritai un viņu ģimenei, sievu, mammu un vecmāmiņu INĀRU zaudējot.

Kabiles pensionāru biedrība

*Lai tev dzimtās zemes vēji
Klusu miera dziesmu dzied...*

/J.Silazars./

Izsakām līdzjūtību IMANTA RUPERTA tuviniekiem, viņu kapu kalniņā pavadot.

Iedzīvotāji Jubilejas ielā 3

*Cik grūti ticēt, ka nekad vairs dzīvē
Mums neiznāks ar tevi parunāt
Un tavu smaidu, vienkārsu un siltu,
Mums vajadzēs tik sirdis saglabāt.*

/I.Mežnora./

Izsakām patiesu līdzjūtību Maritai Citlavai un ģimenei, brāli zaudējot.

Kaimiņi Vanagu ģimene,
Strautmaņu ģimene, Zvinguļu ģimene

JOKI

Saka: ja uz sejas parādotes pūtīte, tad kāds tevī ir iemīlējis. Spriežot pēc manējās, kaut kur ir slepena sekta, kas mani pielūdz.

.....

- Vai pakalpojums ir bezmaksas?
- Nē, par naudu.
- Vai tas ir dabūjams arī bez maksas?
- Par naudu varat dabūt arī bezmaksas.

.....

Ja sievai uz sejas ir pustonna grima, tas ir nieks. Ja vīram uz sejas ir kriksītis lūpukrāsas, iestājas pasaules gals.

SEN

Alsungā skan dziesmas

Katru trešdienu Alsungas kultūras namā skan dziesmas. Tās sieviešu kora pūrā ieloka 23 dziedātājas, kuras sabiedriskā kārtā vada vidusskolas skolotāja b. Dundura. Dziesmu mīlestība korī pulcējusi kopā skolotājas, kolhoznieces, patērētāju biedrības un slimnīcas darbinieces, mājsaimnieces. Paralēli korim izveidoti arī divi ansambļi ar 6 dziedātājam katrā. Tos vada b. Sembele un Dundure. Čaklas dziedātājas ir kolhoza *Alsunga* slaucējas Sedliņa un Porziņģe. Krietnais attālums līdz mājām nekad nav viņas kavējis laikā ierasties mēģinājumos. Lidija Sedliņa ir ne tikai čakla dziedātāja korī, bet arī kolhoza valdes locekle. Arī fermā viņai darbs sokas – salīdzinājumā ar pagājušo gadu izslaukums jūtami pieaudzis. Alsungas sieviešu kora repertuārā ir jau 20 dziesmu, bet to skaits turpina augt. 27. aprīlī, kad notiks kultūras nama un bibliotēkas atskaites vakars, savu veikumu sabiedrībai rādīs arī koris.

Padomju Dzimtene 1963. gada 13. aprīlī

VESELĪBAI

Kā mājāsēdē uzturēt sevi formā

Pasaules Veselības organizācija iesaka nedēļā treniņiem veltīt 150 minūtes ar vidēju intensitāti vai 75 minūtes – ar augstu intensitāti.

Piecas reizes nedēļā pa 30 minūtēm var nūjot, skriet krosu, braukt ar divriteni, kāpt pa kāpnēm vai vingrot mājās.

Tikpat labi var piecas reizes nedēļā pa 15 minūtēm pavadīt fitnesa nodarbībā ar virtuālo treneri, izpildīt spēka vingrojumus utt.

Jāņem vērā, ka zemās intensitātes dēļ pastaigas nevar pieskaitīt pie 150 aktivitāšu minūtēm nedēļā, taču tās nenoliedzami uzlabo smadzeņu darbību un labsajūtu. Gandrīz visu dienu pavadot mājās, vērtīgas ir arī nelielas kustības. Darba dienas vidū var ielāņot īsus, aktīvus atpūtas brīžus:

• piecas minūtes lēkt ar lecamauklu dārzā vai pagalmā;

• kāpt pa daudzdzīvokļu ēkas kāpnēm;

• enerģiski uzkopt māju: izkārt drēbes, nomazgāt traukus, salocīt un nolikt skapī pa mājokli izmētātās drēbes;

• pavasarī un vasarā ravēt, stādīt augus, rudenī grābt lapas, ziemā attīrīt ietvi no sniega;

• lēnā riksī izskriet ar suni.

Uz pirmā digitālā žetona – Kuldīga

Kuldīga ir pirmā Latvijas pilsēta, kas iekļauta inovatīvā lidsabiedrības *airBaltic* blokkēžu tehnoloģiju kampaņā. Uzņēmums izveidojis žetonus jeb NFT, ar kuriem var notikt darījumi un uz kuriem attēlota lidmašīna *Airbus A220-300* un mākslas darbs ar kādu Latvijas pilsētu. Pirmajā šādā darbā redzami mūsu mazpilsētas skati.

„Kuldīgai tā ir ļoti laba reklāma, jo ceļotājus no visas pasaules rosinās izvēlēties mūsu pilsētu kā vienu no apskates vietām,” uzskata pašvaldības inovāciju eksperts Artis Gustovskis. „Ar blokkēdēm tehniski apzīmē vietni jeb kriptovalūtas tirgus platformu,

kurā inženieriski viss ir blokos. Caur tiem pārsvarā notiek kriptovalūtas darījumi, kam tagad klāt nāk vēl digitāli mākslas darbi. Savukārt NFT (angļu val. *non-fungible token*) jeb neaizstājamiem žetoniem piešķir digitālās mākslas kartītēm unikālītāti un autortiesības.”

14 lidmašīnas nosauktas Latvijas pilsētu vārdos, un ikviena vieta nonāks uz digitālās mākslas kartītes. To nevar aptaustīt, bet var redzēt viedierīcē un nopirkt. NFT digitālās kartītes var kolekcionēt un arī pārdot. Tās tiks izlaistas ierobežotā skaitā. Vienlaikus tas ir maksāšanas un arī mārketinga līdzeklis, jo popularizēs *airBaltic* un pilsētu uz kartītes.

Lidsabiedrība *airBaltic* kļuva par pirmo, kas kā maksāšanas līdzekli pieņēma bitkoinus, un tagad ir pirmā aviokompānija, kas izdod neaizstājamus blokkēžu žetonus. Tās vadītājs Martins Gauss norāda: „Blokķēžu tehnoloģija ir pierādījusi, ka būs šeit uz ilgu laiku. NFT var izmantot arī koncertu un lidmašīnu biļešu iegādei.”

Domes priekšsēde Inga Bērziņa piebilst: *airBaltic* prezidents M.Gauss viņai piezvanījis, lai pavēstītu priecīgo ziņu, ka jaunajā projektā kā pirmā izvēlēta Kuldīga.

Jolanta Hercenberga
airbaltic foto

Šajā digitālajā mākslas darbā, ko vienkāršojot var nosaukt par fotogrāfiju un animācijas apvienojumu, daži priekšmeti ir kustīgi.

